

คู่มือสั้น ๆ เกี่ยวกับมาตรฐานความปลอดภัย ของเด็ก

ฉบับ 1.10 • เมษายน 2023

COMMISSION FOR CHILDREN
AND YOUNG PEOPLE

คณะกรรมการเพื่อเด็กและเยาวชน

เนื้อหา

ภูมิหลัง	3
วิธีใช้คู่มือนี้.....	4
มาตรฐานข้อ 1: องค์กรต้องสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยทางวัฒนธรรมซึ่งอัตลักษณ์และประสบการณ์ที่หลากหลายและเป็นเอกลักษณ์ของเด็กและเยาวชนชาวอะบอริจินได้รับการเคารพและให้คุณค่า	5
มาตรฐานข้อ 2: ความปลอดภัยและสวัสดิภาพของเด็กถูกฝังอยู่ในความเป็นผู้นำขององค์กรการกำกับดูแลและวัฒนธรรม .	10
มาตรฐานข้อ 3: เด็กและเยาวชนได้รับอำนาจเกี่ยวกับสิทธิของพวกเขา มีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่ส่งผลกระทบต่อพวกเขาและได้รับการพิจารณาอย่างจริงจัง	13
มาตรฐานข้อ 4: ครอบครัวและชุมชนได้รับแจ้งและมีส่วนร่วมในการส่งเสริมความปลอดภัยและสวัสดิภาพของเด็ก	16
มาตรฐานข้อ 5: ความเสมอภาคจะได้รับการสนับสนุนและความต้องการที่หลากหลายจะได้รับการเคารพในนโยบายและการปฏิบัติ	19
มาตรฐานข้อ 6: ผู้ทำงานกับเด็กและเยาวชนมีความเหมาะสมและได้รับการสนับสนุนให้สะท้อนถึงคุณค่าด้านความปลอดภัยและความเป็นอยู่ที่ดีของเด็กในทางปฏิบัติ	22
มาตรฐานข้อ 7: กระบวนการสำหรับร้องเรียนและข้อกังวลที่มุ่งเน้นความสำคัญไปที่เด็ก	26
มาตรฐานข้อ 8: เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครมีความรู้ ทักษะ และความตระหนักในการดูแลเด็กและเยาวชนให้ปลอดภัยผ่านการศึกษาและการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง	30
มาตรฐานข้อ 9: สภาพแวดล้อมทางกายภาพและออนไลน์ส่งเสริมความปลอดภัยและความเป็นอยู่ที่ดี ในขณะเดียวกันก็ลดโอกาสที่เด็กและเยาวชนจะได้รับอันตราย	33
มาตรฐานข้อ 10: มีการทบทวนและปรับปรุงการปฏิบัติตามมาตรฐานความปลอดภัยของเด็กอย่างสม่ำเสมอ	36
มาตรฐานข้อ 11: นโยบายและขั้นตอนปฏิบัติจะบันทึกว่าองค์กรมีความปลอดภัยสำหรับเด็กและเยาวชนอย่างไร	39

ภูมิหลัง

เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะรู้สึกปลอดภัยและมีความปลอดภัย แต่ความปลอดภัยไม่ได้แค่เกิดขึ้นเท่านั้น

ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาเราได้รับประโยชน์จากการเรียนรู้จากผู้รอดชีวิต

จำนวนมากและการสอบถามหลายครั้งรวมถึง *การทรยศต่อความไว้วางใจ (Betrayer of Trust)*

การสอบถามของรัฐบาลวิกตอเรียและคณะกรรมการในการตอบสนองของสถาบันต่อการทารุณกรรมทางเพศเด็ก (คณะกรรมการ)

สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงการขยายขอบเขตร้ายแรงของอันตรายที่ได้เกิดขึ้นกับเด็กเมื่อองค์กรไม่มีวัฒนธรรม ระบบ กระบวนการและความเข้าใจที่ถูกต้องเพื่อป้องกันการทารุณกรรม

องค์กรที่ปลอดภัยสำหรับเด็กดำเนินการตามขั้นตอนโดยเจตนาเพื่อปกป้องเด็กจากการทารุณกรรมและการละเลยทางร่างกาย ทางเพศ อารมณ์ และจิตใจ

โดยให้ความสำคัญกับความปลอดภัยและสวัสดิภาพของเด็กเป็นอันดับแรก

และปลูกฝังความมุ่งมั่นต่อความปลอดภัยของเด็กในทุกด้านขององค์กร

มาตรฐานความปลอดภัยสำหรับเด็กภาคบังคับของรัฐบาลวิกตอเรีย (มาตรฐาน) มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปี 2016

แจกเช่นเดียวกับคณะกรรมการ รัฐบาลวิกตอเรียก็ได้ทบทวนมาตรฐานเหล่านั้น³

การทบทวนพบว่าการสนับสนุนมาตรฐานเป็นอย่างดี

และแนะนำการเปลี่ยนแปลงหลายอย่างเพื่อให้มาตรฐานสอดคล้องกับหลักการแห่งชาติสำหรับองค์กรที่ปลอดภัยต่อเด็กมากขึ้น และเพื่อเสริมสร้างการบริหารมาตรฐานให้แข็งแกร่งขึ้น

พร้อมกับคำแนะนำเหล่านี้ รัฐบาลวิกตอเรียได้เผยแพร่มาตรฐานฉบับปรับปรุงในปี 2021

ประกอบด้วยมาตรฐานที่ปรับปรุงใหม่ 11 ข้อที่บังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2022

ในการนำมาตรฐานไปใช้ องค์กรต่างๆ

มีโอกาที่จะไตร่ตรองถึงความพยายามของพวกเขาจนถึงปัจจุบันและสร้างขีดความสามารถต่อไปเพื่อให้เด็กปราศจากอันตรายและการถูกทารุณกรรม

¹ คณะกรรมการพัฒนาครอบครัวและชุมชน รัฐบาลวิกตอเรีย *Betrayer of Trust: inquiry into the handling of child abuse by religious and other non-government organisations*. Victoria 2013, 2: p 262

² เครือรัฐออสเตรเลีย. *Royal Commission into Institutional Responses to Child Sexual Abuse*, 2017.

³ กระทรวงสาธารณสุขและบริการมนุษย์ *การทบทวนมาตรฐานความปลอดภัยสำหรับเด็กของรัฐบาลวิกตอเรีย* 2019

วิธีใช้คู่มือนี้

คู่มือนี้สรุปสั้น ๆ

แต่ละมาตรฐานระบุผลลัพธ์ที่คาดหวังข้อกำหนดขั้นต่ำและตัวชี้วัดการปฏิบัติตามข้อกำหนดที่จะช่วยใน
ห้องศกรปฏิบัติตามแต่ละมาตรฐาน

คำแนะนำโดยละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีที่องค์กรสามารถปฏิบัติตามมาตรฐานได้รวมอยู่ในคู่มือของค
ณะกรรมาธิการเพื่อเด็กและเยาวชนสำหรับ [คู่มือการสร้างองค์กรที่ปลอดภัยสำหรับเด็ก](#)

มาตรฐานแต่ละข้อแสดงเป็นค่าแกลง ถึงผลลัพธ์ ที่คาดหวังที่องค์กรต้องบรรลุ ตัวอย่างเช่น
มาตรฐานที่ 3 กำหนดให้ 'เด็กและเยาวชนได้รับอำนาจเกี่ยวกับสิทธิของตน
และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่ส่งผลกระทบต่อพวกเขาและได้รับการพิจารณาอย่างจริงจัง'

มาตรฐานแต่ละข้อประกอบด้วย **ข้อกำหนดขั้นต่ำ**ที่องค์กรต้องปฏิบัติตาม
มาตรฐานใหม่นี้ให้คำแนะนำที่มากขึ้นเพื่อช่วยให้องค์กรบรรลุผลลัพธ์ที่ตั้งใจไว้ในขณะที่ยังคงให้ความ
ยืดหยุ่น

สำหรับแต่ละมาตรฐาน คณะกรรมาธิการเพื่อเด็กและเยาวชน (คณะกรรมาธิการ)
ได้จัดทำรายการเอกสารและการดำเนินการที่จะแสดงให้เห็นว่าองค์กรของคุณปฏิบัติตามข้อกำหนดขั้น
ต่ำเหล่านี้ เราเรียกข้อกำหนดเหล่านี้ว่า **ตัวชี้วัดการปฏิบัติตามข้อกำหนด**
ตัวชี้วัดการปฏิบัติตามข้อกำหนดได้รับการพัฒนาเพื่อตอบสนองต่อข้อเสนอแนะที่องค์กรต่าง ๆ
กำลังมองหาคำแนะนำเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่หน่วยงาน
กำกับดูแลมองหาเมื่อประเมินการปฏิบัติตามข้อกำหนด
ตัวชี้วัดตามข้อกำหนดโดยทั่วไปสอดคล้องกับข้อกำหนดขั้นต่ำอย่างน้อยหนึ่งข้อซึ่งจะแสดงในวงเล็บ
หลังตัวชี้วัด

โดยทั่วไปองค์กรจะปฏิบัติตามมาตรฐานหากพวกเขาจัดทำเอกสารที่ระบุไว้และดำเนินการให้เสร็จสิ้นด
ามที่กำหนดไว้ใน **ตัวชี้วัดการปฏิบัติตามข้อกำหนด** ในแต่ละบท อย่างไรก็ตาม
องค์กรของคุณจะต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าแนวทางที่ดำเนินการบรรลุผลลัพธ์และ**ข้อกำหนดขั้นต่ำ**
ตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานแต่ละข้อ

คู่มือนี้มีลักษณะทั่วไปเนื่องจากมาตรฐานนี้ใช้กับองค์กรที่หลากหลายและเป็นวงกว้าง
ธรรมชาติหรือลักษณะขององค์กรของคุณอาจหมายความว่าต้องทำอะไรที่แตกต่างไปจากที่เสนอใน
คู่มือนี้ หากเป็นเช่นนั้น คุณอาจต้องอธิบายว่าแนวทางของคุณสอดคล้องกับผลลัพธ์ และ
ข้อกำหนดขั้นต่ำของมาตรฐานอย่างไร

มีหน่วยงานกำกับดูแลร่วมหกแห่งสำหรับมาตรฐานในรัฐวิกตอเรีย รวมถึงคณะกรรมาธิการ
และคุณสามารถค้นหาหน่วยงานกำกับดูแลของคุณได้จากเว็บไซต์ของคณะกรรมาธิการ
บางองค์กรที่ให้บริการหลายประเภทสำหรับเด็กอาจมีหน่วยงานกำกับดูแลมากกว่าหนึ่งแห่ง
หน่วยงานกำกับดูแลบางแห่งได้ออกคำแนะนำเฉพาะสำหรับภาคส่วนและองค์กรที่พวกเขาควบคุม
ในกรณีนี้คำแนะนำของหน่วยงานกำกับดูแลร่วมมีผลบังคับใช้กับภาคส่วนของคุณและแตกต่างจากคู่มือ
นี้องค์กรของคุณควรปฏิบัติตาม
คำแนะนำของหน่วยงานกำกับดูแลร่วมสำหรับการดำเนินงานของคุณในภาคส่วนนั้น

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการนำมาตรฐานไปใช้และจัดลำดับความสำคัญของความปลอดภัยขอ
งเด็ก โปรดอ่าน [คู่มือการสร้างองค์กรที่ปลอดภัยต่อเด็ก](#)

คำศัพท์: คำว่าอะบอริจินในคู่มือนี้ครอบคลุมถึงชาวอะบอริจินและชาวเกาะช่องแคบทอร์เรส
เราใช้คำว่าเด็กหรือเด็ก ๆ เพื่อรวมถึงเด็กและเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ในคู่มือนี้ องค์กร
คือธุรกิจหรือกลุ่มใด ๆ ที่ทำงานหรือเป็นอาสาสมัครกับเด็ก

มาตรฐานข้อ 1:

องค์กรต้องสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยทางวัฒนธรรมซึ่งอัตลักษณ์และประสบการณ์ที่หลากหลายและเป็นเอกลักษณ์ของเด็กและเยาวชนชาวอะบอริจินได้รับการเคารพและให้คุณค่า

ในการปฏิบัติตามมาตรฐานความปลอดภัยสำหรับเด็กข้อ 1

ขั้นต่ำคือองค์กรต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่า:

- 1.1 ความสามารถของเด็กในการแสดงออกทางวัฒนธรรมและผลิตเพลงกับสิทธิทางวัฒนธรรมของพวกเขาได้รับการสนับสนุนและช่วยเหลืออย่างแข็งขัน
- 1.2 กลยุทธ์ถูกฝังอยู่ในองค์กรซึ่งช่วยให้สมาชิกทุกคนรับทราบและชื่นชมจุดแข็งของวัฒนธรรมอะบอริจินและเข้าใจถึงความสำคัญต่อสวัสดิภาพและความปลอดภัยของเด็กและเยาวชนชาวอะบอริจิน
- 1.3 องค์กรใช้มาตรการเพื่อให้แน่ใจว่าการเหยียดเชื้อชาติภายในองค์กรถูกระบุและเผชิญหน้าและไม่ยอมรับ กรณีใด ๆ ของการเหยียดเชื้อชาติได้รับการแก้ไขด้วยผลลัพธ์ที่เหมาะสม
- 1.4 องค์กรสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการมีส่วนร่วมและการไม่แบ่งแยกของเด็ก ๆ และเยาวชนชาวอะบอริจินและครอบครัวของพวกเขา
- 1.5 นโยบายต่าง ๆ ขั้นตอนระบบและกระบวนการทั้งหมดขององค์กรร่วมกันสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและครอบคลุมทางวัฒนธรรมและตอบสนองความต้องการของเด็กเยาวชนของชาวอะบอริจินและครอบครัวของพวกเขา

ประเด็นสำคัญ

- คุณต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าเด็กทุกคนรู้สึกปลอดภัยและมีความปลอดภัยเมื่อเข้าร่วมในองค์กรของคุณ ซึ่งรวมถึงเด็กชาวอะบอริจิน⁴
- ความปลอดภัยทางวัฒนธรรมสำหรับเด็กชาวอะบอริจินได้รับการกำหนดให้เป็น 'เด็กที่ได้รับสภาพแวดล้อมที่เป็นบวก ปลอดภัย และได้รับการเลี้ยงดูที่ซึ่งพวกเขาสบายใจที่จะเป็นตัวของตัวเอง แสดงออกถึงวัฒนธรรมของพวกเขา... ระบบจิตวิญญาณและความเชื่อของพวกเขา และได้รับการสนับสนุนจากผู้ดูแล... (ผู้ซึ่ง) เคารพความเป็นอะบอริจินของพวกเขาและส่งเสริมสัมผัสของตนเองและอัตลักษณ์ของพวกเขา'⁵
- การบรรลุความปลอดภัยทางวัฒนธรรมเกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจว่าชาวอะบอริจินมองและสัมผัสองค์กรอย่างไร และโดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยเด็กชาวอะบอริจิน
- ชาวอะบอริจินแต่ละคนมีประวัติศาสตร์และประสบการณ์ที่แตกต่างกัน และสิ่งสำคัญคือต้องตระหนักว่าสถานที่ที่เป็นเอกลักษณ์ของชาวอะบอริจินถือว่าเป็นชนชาติแรก

⁴ คำว่า 'อะบอริจิน' ในคู่มือนี้ครอบคลุมถึงชาวอะบอริจินและชาวเกาะช่องแคบเทอร์เรส

⁵ SNAICC, *Cultural safety*, 2021

- การระบุว่า เป็นชาวอะบอริจินเป็นส่วนหนึ่งของอัตลักษณ์ของเด็ก เช่นเดียวกับทุกคนชาวอะบอริจินมีประสบการณ์ชีวิตและลักษณะที่แตกต่างกัน องค์กรต้องจัดให้มีสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนเด็กชาวอะบอริจินที่ตระหนักว่าแต่ละคนมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว โดยมีลักษณะเฉพาะ จุดแข็ง และความท้าทายของตนเอง
- วัฒนธรรมและอัตลักษณ์เชื่อมโยงกัน และด้วยการสนับสนุนเด็กชาวอะบอริจินให้รู้สึกแข็งแกร่งในอัตลักษณ์ของพวกเขา คุณก็ช่วยให้พวกเขาได้รับสิทธิทางวัฒนธรรมของพวกเขาด้วย
- ความสามารถในการแสดงอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของพวกเขาทำให้เด็กชาวอะบอริจินแข็งแกร่งและปลอดภัยยิ่งขึ้น⁶ นี่เป็นสิ่งสำคัญด้วยเหตุผลหลายประการ ในบริบทของการป้องกันการทารุณกรรมเด็กเป็นสิ่งสำคัญเพราะเมื่อเด็กชาวอะบอริจินรู้สึกไม่ปลอดภัยที่จะเป็นตัวของตัวเองและแสดงวัฒนธรรมของพวกเขา ความเสี่ยงที่พวกเขาจะถูกทำร้ายโดยผู้อื่นจะเพิ่มขึ้นและพวกเขาอาจเต็มใจน้อยลงที่จะรายงานการถูกทารุณกรรม⁷
- สิทธิทางวัฒนธรรมเป็นสิทธิของเด็กแต่ละคนไม่ว่าจะเป็นรายบุคคลหรือเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มคนในการพัฒนาและแสดงภูมิหลังชนบทรณนิยมพฤติกรรมทางสังคมภาษาศาสนาหรือจิตวิญญาณ ความเชื่อและวิถีชีวิต
- ชาวอะบอริจินมีสิทธิทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกันในการเปลือยเพศกับอัตลักษณ์และวัฒนธรรมของตน รักษาการใช้ภาษาของตน รักษาความสัมพันธ์ทางเครือญาติ และรักษาความสัมพันธ์กับที่ดิน นานน้ำ และทรัพยากรอื่น ๆ ที่พวกเขามีความเชื่อมโยงภายใต้กฎหมายและชนบทรณนิยมประเพณีดั้งเดิม⁸
- เป็นความรับผิดชอบของคุณที่จะรวมเข้าไปในองค์กรของคุณและการทำสิ่งเหล่านี้ต้องมีการศึกษา การไตร่ตรอง และการดำเนินการในเชิงบวก
- การเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมอะบอริจินควรเป็นส่วนหนึ่งของการเดินทางอย่างต่อเนื่อง สิ่งสำคัญคือการสร้างความตระหนักและความเข้าใจระหว่างผู้นำเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครเด็กและสมาชิกคนอื่น ๆ ในชุมชนขององค์กร ลองนึกถึงการสนับสนุนต่าง ๆ ที่พวกเขาอาจต้องการโดยขึ้นอยู่กับบทบาทและความรับผิดชอบในองค์กร
- การทำให้ครอบครัวของเด็กรู้สึกได้รับการต้อนรับและร่วมอยู่ในองค์กรมีส่วนช่วยในการรักษาความปลอดภัยของพวกเขา⁹ ครอบครัวเป็นรากฐานที่สำคัญของวัฒนธรรม จิตวิญญาณ และอัตลักษณ์ของชาวอะบอริจิน ครอบครัวมักถูกกำหนดอย่างกว้าง ๆ ในวัฒนธรรมอะบอริจินมากกว่าวัฒนธรรมอื่น ๆ¹⁰

⁶ รัฐวิคตอเรีย, กระทรวงครอบครัว ความเป็นธรรมและการเคหะ, *Wungurilwil Gagpapduir Aboriginal Children and Families Agreement*, 2018, p 35.

⁷ P Anderson et al., *Aboriginal and Torres Strait Islander children and child sexual abuse in institutional settings*, [Report for the Royal Commission into Institutional Responses to Child Sexual Abuse](#), [pdf 1MB], 2017, หน้า 30–33.

⁸ ดัดแปลงมาจาก *Charter of Human Rights and Responsibilities Act 2006 (Vic)*

⁹ รัฐวิคตอเรีย, กระทรวงสาธารณสุขและบริการมนุษย์ [Baillit Murrup: Aboriginal social emotional wellbeing framework 2017–2027](#), 2017

¹⁰ SNAICC [Connection to family](#)

- การเหยียดเชื้อชาติเป็นอันตรายต่อเด็กและส่งผลกระทบต่อสวัสดิภาพและความปลอดภัยของพวกเขา มันอาจเป็นรูปแบบของการทารุณกรรมเด็ก หากเด็กและครอบครัวประสบกับการเหยียดเชื้อชาติขณะโตตอบกับองค์กรของคุณ พวกเขาอาจไม่รู้สีกังวลที่จะแจ้งข้อกังวลหรือข้อร้องเรียนอื่น ๆ การร้องเรียนเกี่ยวกับการเหยียดเชื้อชาติอย่างจริงจังและตอบสนองต่อข้อร้องเรียนเหล่านั้นอย่างละเอียดแสดงให้เห็นว่าการเหยียดเชื้อชาติจะไม่ได้รับการยอมรับในองค์กรของคุณ
- ข้อความกว้าง ๆ เกี่ยวกับการสนับสนุนหรือการยอมรับวัฒนธรรมอะบอริจินมีความสำคัญ แต่สิ่งเหล่านี้เพียงอย่างเดียวจะไม่สร้างความปลอดภัยให้กับเด็ก แนวทางขององค์กรของคุณในการสร้างความปลอดภัยทางวัฒนธรรมจำเป็นต้องฝังอยู่ทั่วทั้งองค์กร ซึ่งหมายถึงนโยบาย ขั้นตอน ระบบ และกระบวนการทั้งหมดขององค์กรในการพิจารณาและตอบสนองความต้องการของเด็กชาวอะบอริจินและครอบครัวของพวกเขา

ตัวชี้วัดการปฏิบัติตามข้อกำหนด

คณะกรรมการพิจารณาอะไรขณะประเมินตามมาตรฐานนี้

มาตรฐานนี้กำหนดภาระหน้าที่ใหม่ให้กับองค์กรต่าง ๆ เพื่อรับรองความปลอดภัยทางวัฒนธรรมสำหรับเด็กชาวอะบอริจิน

การสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยทางวัฒนธรรมต้องใช้เวลา ความทุ่มเท และการมีส่วนร่วมที่มีความหมาย

องค์กรจำเป็นต้องมุ่งมั่นในระยะยาวและดำเนินการอย่างมีความหมายในแต่ละปีเพื่อให้การปฏิบัติตามมาตรฐานข้อ 1 เดินหน้าต่อไป

คณะกรรมการเข้าใจดีว่าองค์กรต่าง ๆ จะอยู่ในขั้นตอนต่าง ๆ

ในการบรรลุการปฏิบัติตามมาตรฐานใหม่นี้ **ขั้นตอนพื้นฐาน**

มีไว้เพื่อช่วยเหลือองค์กรที่ยังไม่ได้พยายามอย่างมากในการสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยทางวัฒนธรรมสำหรับเด็กชาวอะบอริจิน

ขั้นตอนพื้นฐาน เหล่านี้ช่วยให้องค์กรระบุงานที่พวกเขาต้องทำเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานและสร้างแผนปฏิบัติการ

หากองค์กรของคุณรู้สึกว่ามีระดับความคืบหน้าที่ดีในการสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยทางวัฒนธรรมสำหรับเด็กชาวอะบอริจิน อาจไม่จำเป็นต้องมุ่งเน้นที่**ขั้นตอนพื้นฐาน**

มี**ขั้นตอนเพิ่มเติม** เพื่อให้องค์กรของคุณสามารถต่อยอดจากงาน

ที่ทำไปแล้วเพื่อเดินทางต่อไปสู่การเป็นองค์กรที่ปลอดภัยทางวัฒนธรรม

คณะกรรมการจะพิจารณาการปฏิบัติตาม**ขั้นตอนพื้นฐาน** ก่อน

ขั้นตอนพื้นฐาน สรุปลการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็นต่อนโยบายต่าง ๆ

ขั้นตอนและการให้คำมั่นต่อสาธารณะ แต่การตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงนั้นในองค์กรต้องใช้เวลา

แผนปฏิบัติการควรร่างเส้นทางขององค์กรในการปฏิบัติตามมาตรฐานอย่างสมบูรณ์ **ขั้นตอนเพิ่มเติม**

ช่วยให้องค์กรเข้าใจว่าการปฏิบัติตามมาตรฐานนี้อย่างครบถ้วนอาจมีลักษณะอย่างไร¹¹

¹¹ ธรรมชาติหรือลักษณะขององค์กรของคุณอาจหมายความว่า คุณต้องทำสิ่งที่แตกต่างไปจากที่เสนอในคู่มือนี้ หากเป็นเช่นนั้น คุณอาจต้องอธิบายว่าแนวทางของคุณสอดคล้องกับผลลัพธ์และข้อกำหนดขั้นต่ำของมาตรฐานอย่างไร บางภาคส่วนและองค์กรมีหน่วยงานกำกับดูแลร่วมที่ออกคำแนะนำเฉพาะ

ขั้นตอนพื้นฐาน

เอกสาร

- ความมุ่งมั่นของสาธารณชนต่อความปลอดภัยทางวัฒนธรรมของเด็กชาวอะบอริจินมีให้และแสดงให้สาธารณชนเข้าถึงได้ (1.1, 1.4, 1.5 และลิงก์ไปยัง 5.4)
- นโยบายและขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยและสวัสดิภาพของเด็ก รวมถึงนโยบายความปลอดภัยและสวัสดิภาพของเด็ก อธิบายถึงความมุ่งมั่นขององค์กรในการเคารพและให้คุณค่ากับเด็กชาวอะบอริจิน ซึ่งรวมถึง:
 - เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กแสดงออกถึงวัฒนธรรมและเพลิ ดเพลินกับสิทธิทางวัฒนธรรมของพวกเขา
 - เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครต้องสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการมีส่วนร่วมและการไม่ แบ่งแยกภายในองค์กรโดยเด็กชาวอะบอริจินและครอบครัวของพวกเขา
 - การเหยียดเชื้อชาติจะไม่ได้รับการยอมรับภายในองค์กรและวิธีที่องค์กรจะตอบสนอง รวมถึงผลที่ตามมา
 - ผู้นำขององค์กรมีหน้าที่รับผิดชอบในการช่วยเหลือทุกคนที่เกี่ยวข้องกับองค์กร¹²ให้รับทราบ และชื่นชมจุดแข็งของวัฒนธรรมอะบอริจิน และเข้าใจถึงความสำคัญต่อสวัสดิภาพและความปลอดภัยของเด็กชาวอะบอริจิน (1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 1.5)
- หลักจรรยาบรรณและคำอธิบายตำแหน่งสรุปความคาดหวังของพนักงานและพฤติกรรมอาสาสมัคร ได้แก่:
 - ความอดทนเป็นศูนย์ต่อการเหยียดเชื้อชาติและความคาดหวังว่าเจ้าหน้าที่และอาสาสมัคร จะดำเนินการกับกรณีที่มีการเหยียดเชื้อชาติ
 - และเด็กจะได้รับการสนับสนุนให้แสดงออกถึงวัฒนธรรมและเพลิ ดเพลินกับสิทธิทางวัฒนธรรมของพวกเขา (1.1, 1.3)
- แผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนที่องค์กรจะดำเนินการภายในวันที่ 1 กรกฎาคม 2023 เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยทางวัฒนธรรม ซึ่งอัตลักษณ์และประสบการณ์ที่หลากหลายและไม่เหมือนใครของเด็กชาวอะบอริจินได้รับการ เคารพและให้คุณค่า (1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 1.5)

ขั้นตอนพื้นฐาน

การดำเนินการ

- กรณีของการเหยียดเชื้อชาติได้รับการระบุและแก้ไขอย่างสม่ำเสมอ (1.3)
- องค์กรระบุขั้นตอนที่ดำเนินการไปแล้วเพื่อ:
 - สนับสนุน ให้แนวทาง หรือฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ อาสาสมัคร และผู้นำให้เข้าใจ เคารพ และเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมอะบอริจิน และเข้าใจถึงความสำคัญของสิ่งนี้ต่อสวัสดิภาพและความปลอดภัยของเด็กชาวอะบอริจิน (1.2 และลิงก์ไปยัง 8.4)

ในกรณีที่คำแนะนำของหน่วยงานกำกับดูแลรวมเกี่ยวกับมาตรฐานมีผลบังคับใช้กับองค์กรของคุณและแตกต่างจากคู่มือนี้ องค์กรของคุณควรปฏิบัติตามคำแนะนำของหน่วยงานกำกับดูแลนั้นสำหรับการ ดำเนินงานของคุณ ในภาคส่วนนั้น

¹² ดูคำจำกัดความว่าใครเป็นชุมชนขององค์กรใน [คู่มือการสร้างองค์กรที่ปลอดภัยต่อเด็ก](#)

- สนับสนุนและอำนวยความสะดวกอย่างแข็งขันในการมีส่วนร่วมและการรวมเด็กชาวอะบอริจินและครอบครัว(1.4)
 - ยกย่องและเฉลิมฉลองชาวอะบอริจิน ความสำเร็จ ชุมชน และวัฒนธรรมของพวกเขา (1.2)
 - ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการระบุการเหยียดเชื้อชาติภายในองค์กรและแก้ไขอย่างเหมาะสม (1.3)
 - สร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยทางวัฒนธรรมสำหรับเด็กชาวอะบอริจิน ภายในองค์กร (1.5 และลิงก์ไปยัง 5.4)
- ระบุการดำเนินการที่องค์กรจำเป็นต้องดำเนินการเพื่อดำเนินการตามมาตรฐานข้อ 1 อย่างเต็มที่ โดยพิจารณาจากขั้นตอนที่ดำเนินการไปแล้วและช่องว่างที่ระบุ แผนปฏิบัติการควรระบุบุคคลหรือทีมที่รับผิดชอบในการดำเนินการทรัพยากรที่มีอยู่และกรอบเวลา (1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 1.5)

ขั้นตอนเพิ่มเติม

เอกสาร

- นโยบายและขั้นตอนรวมถึงนโยบายความปลอดภัยและความเป็นอยู่ที่ดีของเด็กอธิบายถึงความคาดหวังขององค์กรและให้คำแนะนำโดยละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการที่เจ้าหน้าที่อาสาสมัครและผู้นำต้องทำเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยทางวัฒนธรรมซึ่งอัตลักษณ์และประสบการณ์ที่หลากหลายและเป็นเอกลักษณ์ของเด็กอะบอริจินได้รับการเคารพและให้คุณค่า (1.5)

การดำเนินการ

- องค์กรสร้างสภาพแวดล้อมทางกายภาพและออนไลน์ที่ครอบคลุมและเป็นมิตรสำหรับเด็กชาวอะบอริจินและครอบครัวของพวกเขาโดยการยอมรับและเคารพชาวอะบอริจิน ชุมชน วัฒนธรรม และค่านิยม (1.2)
- เด็กทุกคนได้รับข้อมูลจากองค์กรเกี่ยวกับสิทธิทางวัฒนธรรม และองค์กรดำเนินการอย่างแข็งขันเพื่อส่งเสริมให้เด็กชาวอะบอริจินแสดงออกถึงวัฒนธรรมของพวกเขา เมื่อเด็ก ๆ แสดงออกถึงวัฒนธรรม เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครในองค์กรจะให้การสนับสนุนพวกเขา (1.1, 1.4 และลิงก์ไปยัง 3.1)
- องค์กรดำเนินการเพื่อส่งเสริมเด็กในองค์กรและเปิดโอกาสให้พวกเขามีส่วนร่วมด้วยวิธีที่ปลอดภัยทางวัฒนธรรมสำหรับเด็กชาวอะบอริจิน (1.4 และลิงก์ไปยัง 3.6)
- องค์กรนี้มอบโอกาสที่ปลอดภัยทางวัฒนธรรมสำหรับครอบครัวชาวอะบอริจินในการมีส่วนร่วมในองค์กร (1.4)
- องค์กรจัดสรรให้สมาชิกในชุมชนขององค์กรด้วย:
 - ข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิทางวัฒนธรรม จุดแข็งของวัฒนธรรมอะบอริจิน และความสำคัญของวัฒนธรรมต่อความเป็นอยู่และความปลอดภัยของเด็กชาวอะบอริจิน
 - ข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อมโยงระหว่างความปลอดภัยทางวัฒนธรรมกับการป้องกันการทารุณกรรมเด็กและอันตรายต่อเด็กชาวอะบอริจิน
 - โอกาสในการเรียนรู้และแสดงความซาบซึ้งในวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของชาวอะบอริจิน (1.1, 1.2)
- กลยุทธ์ที่ส่งเสริมให้ชุมชนขององค์กรรับทราบและชื่นชมจุดแข็งของวัฒนธรรมอะบอริจินได้รับการพัฒนานำไปใช้และฝังอยู่ในองค์กร (1.2)
- มีการใช้กลยุทธ์เพื่อป้องกันการเหยียดเชื้อชาติและไม่ยอมรับเหตุการณ์การเหยียดเชื้อชาติ (1.3)

มาตรฐานข้อ 2:

ความปลอดภัยและสวัสดิภาพของเด็กถูกฝังอยู่ในความเป็นผู้นำขององค์กรการกำกับดูแลและวัฒนธรรม

ในการปฏิบัติตามมาตรฐานความปลอดภัยของเด็กข้อ 2

ขั้นต่ำคือองค์กรต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่า:

- 2.1 องค์กรให้คำมั่นสัญญาต่อสาธารณชนในเรื่องความปลอดภัยของเด็ก
- 2.2 วัฒนธรรมที่ปลอดภัยต่อเด็กได้รับการสนับสนุนและเป็นแบบอย่างในทุกระดับขององค์กรจากบนลงล่างและล่างขึ้นบน
- 2.3 การจัดการด้านธรรมาภิบาลอำนวยความสะดวกในการดำเนินการตามนโยบายความปลอดภัยและสวัสดิภาพของเด็กในทุกระดับ
- 2.4 หลักจรรยาบรรณให้แนวทางสำหรับพนักงานและอาสาสมัครเกี่ยวกับมาตรฐานพฤติกรรมและความรับผิดชอบที่คาดหวัง
- 2.5 กลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงมุ่งเน้นไปที่การป้องกันระบุและลดความเสี่ยงต่อเด็กและเยาวชน
- 2.6 เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครเข้าใจภาระหน้าที่ของตนในการแบ่งปันข้อมูลและการเก็บบันทึก

ประเด็นสำคัญ

- องค์กรของคุณต้องให้คำมั่นสัญญาต่อสาธารณะในเรื่องความปลอดภัยของเด็ก นี่เป็นการส่งสัญญาณให้ทั้งชุมชนทราบว่าองค์กรของคุณให้ความสำคัญกับความปลอดภัยของเด็กและจะไม่ยอมให้มีการทารุณกรรมหรือทำร้ายเด็ก
- วัฒนธรรมที่ปลอดภัยสำหรับเด็กหมายถึงองค์กรที่มีทัศนคติค่านิยมนโยบายและแนวปฏิบัติร่วมกันซึ่งให้ความสำคัญกับความปลอดภัยและความเป็นอยู่ที่ดีของเด็ก
- การมีวัฒนธรรมที่ปลอดภัยสำหรับเด็กทำให้องค์กรของคุณต้องสร้างความปลอดภัยของเด็กในความคิดและการกระทำในชีวิตประจำวันของผู้นำ เจ้าหน้าที่ อาสาสมัคร สมาชิกและเด็ก ๆ ในองค์กร
- ชุมชนขององค์กรของคุณมองหาผู้นำเพื่อรวบรวมค่านิยมขององค์กร ซึ่งหมายความว่าพฤติกรรมของผู้นำเป็นกุญแจสำคัญในวัฒนธรรมที่ปลอดภัยสำหรับเด็ก ผู้นำต้องสนับสนุนแนวทางปฏิบัติที่ปลอดภัยสำหรับเด็กและเป็นแบบอย่าง โดยจำลองพฤติกรรมที่คาดหวังจากเจ้าหน้าที่และอาสาสมัคร และไม่ทนต่อพฤติกรรมที่เป็นอันตรายต่อเด็ก
- นโยบายความปลอดภัยและสวัสดิภาพของเด็กจะสรุปว่าองค์กรของคุณให้ความสำคัญกับความปลอดภัยและสวัสดิภาพของเด็กอย่างไร และจะต้องดำเนินการอย่างไรในการดำเนินการนี้ กำหนดความคาดหวังขององค์กรเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติที่ปลอดภัยสำหรับเด็กสำหรับพนักงานอาสาสมัคร และชุมชนขององค์กร อ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนี้ใน [การสร้างนโยบายความปลอดภัยและสวัสดิภาพของเด็ก](#)

- ธรรมนูญบาลหมายถึงกระบวนการเป็นผู้นำการกำกับดูแลและความรับผิดชอบขององค์กร ธรรมนูญบาลรวมถึงกฎขององค์กรเกี่ยวกับผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินใจการตัดสินใจและการตรวจสอบวิธีการและวิธีที่ผู้คนที่ต้องรับผิดชอบ¹³
- แม้ว่าการจัดการด้านธรรมนูญบาลจะแตกต่างกันไปในแต่ละองค์กร แต่ก็ต้องสนับสนุนการดำเนินการตามนโยบายความปลอดภัยและสวัสดิภาพของเด็กทั้งจากบนลงล่างและจากล่างขึ้นบนเพื่อสนับสนุนการพัฒนาวัฒนธรรมที่ปลอดภัยสำหรับเด็ก ซึ่งหมายความว่าผู้นำกำหนดทิศทางที่ชัดเจนสำหรับองค์กรเกี่ยวกับความปลอดภัยและสวัสดิภาพของเด็กโดยได้รับข้อมูลจากชุมชนขององค์กร การจัดการด้านธรรมนูญบาลขององค์กรควรอำนวยความสะดวกในความโปร่งใสและให้ผู้นำคำนึงถึงความสำเร็จของทิศทางที่ตั้งไว้
- หลักจรรยาบรรณควรระบุพฤติกรรมที่ยอมรับได้และยอมรับไม่ได้กับเด็ก และทำความเข้าใจในขอบเขตทางวิชาชีพ พฤติกรรมทางด้านจริยธรรม มาตรฐานพฤติกรรมที่คาดหวัง และความสัมพันธ์ที่ยอมรับได้และยอมรับไม่ได้ อ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนี้ใน [การพัฒนาหลักจรรยาบรรณ](#)
- การจัดการด้านธรรมนูญบาลในองค์กรควรสนับสนุนผู้นำระดับสูงในการตรวจสอบว่าการประเมิน และการจัดการความเสี่ยงในองค์กรมุ่งเน้นไปที่การระบุป้องกันและลดความเสี่ยงของการทารุณกรรมและอันตรายต่อเด็กอย่างเหมาะสมหรือไม่ มาตรฐานข้อ 9 ใน [คู่มือการสร้างองค์กรที่ปลอดภัยสำหรับเด็ก](#) ให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการระบุและการจัดการความเสี่ยง
- การแบ่งปันข้อมูลที่เกี่ยวข้องมีความสำคัญต่อการจัดการความปลอดภัยของเด็ก วัฒนธรรม ระบบ และกระบวนการขององค์กรของคุณควรสนับสนุนการแบ่งปันข้อมูลที่มีประสิทธิภาพในทุกระดับเกี่ยวกับความเสี่ยงต่อเด็ก เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครต้องมีความชัดเจนเกี่ยวกับภาระหน้าที่ของตน
- ระบบการเก็บบันทึกที่ดีเป็นศูนย์กลางของความโปร่งใสและความรับผิดชอบ และต่อความซื่อสัตย์โดยรวมขององค์กรของคุณ สิ่งสำคัญคือต้องสร้าง เก็บ และจัดเก็บบันทึกที่ถูกต้องเพื่อตอบสนองต่อการร้องเรียนการทารุณกรรมหรืออันตรายต่อเด็กอย่างมีประสิทธิภาพ
- การรักษาความลับและความเป็นส่วนตัวของบุคคลที่เกี่ยวข้องควรได้รับการพิจารณาเสมอเมื่อแบ่งปันข้อมูลและเก็บบันทึกที่ปลอดภัย

ตัวชี้วัดการปฏิบัติตามข้อกำหนด

คณะกรรมการควรพิจารณาอะไรขณะประเมินตามมาตรฐานนี้

โดยทั่วไปองค์กรจะปฏิบัติตามหากพวกเขาจัดทำเอกสารเหล่านี้และดำเนินการเหล่านี้ในลักษณะที่สนับสนุนองค์กรเพื่อให้บรรลุมาตรฐานนี้¹⁴

¹³ ดัดแปลงมาจาก Governance Institute of Australia [What is governance?](#)

¹⁴ ธรรมชาติหรือลักษณะขององค์กรของคุณอาจหมายความว่าต้องทำสิ่งที่แตกต่างไปจากที่เสนอในคู่มือนี้ หากเป็นเช่นนั้น คุณอาจต้องอธิบายว่าแนวทางของคุณสอดคล้องกับผลลัพธ์และข้อกำหนดขั้นต่ำของมาตรฐานอย่างไร บางภาคส่วนและองค์กรมีหน่วยงานกำกับดูแลร่วมที่ออกคำแนะนำเฉพาะ ในกรณีที่คำแนะนำของหน่วยงานกำกับดูแลร่วมเกี่ยวกับมาตรฐานมีผลบังคับใช้กับองค์กรของคุณและแตกต่างจากคู่มือนี้องค์กรของคุณควรปฏิบัติตามคำแนะนำของหน่วยงานกำกับดูแลร่วมนั้นสำหรับการดำเนินงานของคุณในภาคส่วนนั้น

เอกสาร

- การให้คำมั่นสัญญาต่อสาธารณะในเรื่องความปลอดภัยของเด็กและแสดงให้เห็นได้ (2.1)
- นโยบายความปลอดภัยและสวัสดิภาพของเด็กกำหนดความคาดหวังและแนวปฏิบัติขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานแต่ละข้อ (2.3)
- หลักจรรยาบรรณกำหนดความคาดหวังเกี่ยวกับพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครกับเด็กและในการส่งเสริมและรักษาความปลอดภัยและความเป็นอยู่ที่ดีของเด็ก (2.4)

การดำเนินการ

- ผู้นำ พนักงาน อาสาสมัคร สมาชิก และเด็กในองค์กรสนับสนุนและเป็นแบบอย่างของวัฒนธรรมที่ปลอดภัยต่อเด็ก พวกเขาแสดงการสนับสนุนในการดูแลเด็กให้ปลอดภัย ดำเนินการเมื่อพวกเขามีความกังวลเกี่ยวกับความปลอดภัยของเด็กและให้ความสำคัญก่อนกับความปลอดภัยของเด็กซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติในชีวิตประจำวัน (2.2)
- ผู้นำกำหนดความคาดหวังที่ชัดเจนเกี่ยวกับความปลอดภัยของเด็ก และรับรองว่านโยบายความปลอดภัยและสวัสดิภาพของเด็กดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่และอาสาสมัคร (2.3)
- ผู้นำส่งเสริมวัฒนธรรมการรายงาน (2.2, 2.3)
- การจัดการด้านธรรมาภิบาลหมายถึงผู้นำระดับสูงจะตรวจสอบประสิทธิภาพขององค์กรในการส่งมอบความปลอดภัยและสวัสดิภาพของเด็กอย่างสม่ำเสมอ (2.3 และลิงก์ไปยัง 10.1)
- การจัดการด้านธรรมาภิบาลหมายถึงผู้นำระดับสูงกำกับดูแลว่าการประเมินและการจัดการความเสี่ยงในองค์กรนั้นมุ่งเน้นอย่างเหมาะสมหรือไม่ในการระบุ การป้องกันและการลดความเสี่ยงของการทารุณกรรมและอันตรายต่อเด็ก (2.5 และลิงก์ไปยัง 9.1, 9.3)
- เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครเข้าใจถึงการแบ่งปันข้อมูลและภาระหน้าที่ในการเก็บบันทึก (2.6)
- หลักจรรยาบรรณจะสื่อสารกับเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครทุกคนและผู้นำให้ถือปฏิบัติตาม (2.4)

มาตรฐานข้อ 3:

เด็กและเยาวชนได้รับอำนาจเกี่ยวกับสิทธิของพวกเขา มีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่ส่งผลกระทบต่อพวกเขาและได้รับ การพิจารณาอย่างจริงจัง

ในการปฏิบัติตามมาตรฐานความปลอดภัยสำหรับเด็กข้อ 3

ขั้นต่ำคือองค์กรต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่า:

- 3.1 เด็กและเยาวชนได้รับแจ้งเกี่ยวกับสิทธิทั้งหมดของพวกเขา รวมถึงความปลอดภัย ข้อมูล และการมีส่วนร่วม
- 3.2 ความสำคัญของมิตรภาพได้รับการยอมรับและการช่วยเหลือจากคนรอบข้างใ
ด้รับการสนับสนุนเพื่อช่วยให้เด็กและเยาวชนรู้สึกปลอดภัยและโดดเดี่ยวน้อยลง
- 3.3 เด็กและเยาวชนจะได้รับการเข้าถึงโปรแกรมป้องกันการทารุณกรรมทางเพศและ
ข้อมูลที่เกี่ยวข้องด้วยวิธีที่เหมาะสมกับวัย
- 3.4 เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครต่างต้นตัวกับสัญญาณของอันตรายและอำนาจคว
ามสะดวกให้กับเด็กและเยาวชนในการแสดงความคิดเห็น มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
และแจ้งข้อกังวลของพวกเขา
- 3.5 องค์กรต่าง ๆ
มีกลยุทธ์ในการพัฒนาวัฒนธรรมที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมและตอบสนองต่อข้อมูลของเด็กและเ
าชน
- 3.6 องค์กรต่าง ๆ
เปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมและตอบสนองต่อการมีส่วนร่วมของพวกเขา
ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างความมั่นใจและการมีส่วนร่วม

ประเด็นสำคัญ

- เด็กมีแนวโน้มที่จะแจ้งข้อกังวลหรือข้อร้องเรียนในองค์กรที่ให้อำนาจและรับฟังพวกเขา
- นโยบายและแนวปฏิบัติที่หลอหลอมโดยมุมมองของเด็กสามารถป้องกันอันตรายต่อเด็กได้ดีขึ้น
- การเสริมสร้างพลังอำนาจหมายถึงการสร้างเด็กและเสริมสร้างความมั่นใจในตนเองและในองค์กร
โดยเกี่ยวข้องกับเตรียมเด็กให้มีทักษะและความรู้ในการตัดสินใจอย่างชาญฉลาดและช่วยให้
พวกเขาเพิ่มการควบคุมชีวิตของตนเอง¹⁵
- เด็กทุกคนมีสิทธิเช่นเดียวกับผู้ใหญ่
สิทธิเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่เป็นของแต่ละคนโดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างใด ๆ
- การให้อำนาจแก่เด็กเกี่ยวกับสิทธิของพวกเขาหมายถึงทุกคนในองค์กร รวมถึงผู้นำ เจ้าหน้าที่
และอาสาสมัคร:
 - รักษาและเคารพสิทธิเด็กตลอดเวลา
 - มีบทบาทเชิงรุกในการให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิของเด็ก

¹⁵ คณะกรรมาธิการเพื่อเด็กและเยาวชน, [Empowerment and participation: a guide for organisations working with children and young people](#), 2021.

– สนับสนุนให้พวกเขาใช้สิทธิของตนเอง

- เด็กมีสิทธิที่จะมีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่ส่งผลกระทบต่อพวกเขา การมีส่วนร่วมคือการเปิดโอกาสให้เด็กได้พูดและบอกถึงการตัดสินใจ ซึ่งต้องการให้องค์กรรับฟัง ได้ยิน และทำการเปลี่ยนแปลงที่เหมาะสมตามสิ่งที่เด็กพูด
- เด็ก ๆ ได้รับความปลอดภัยจากมิตรภาพที่แน่นแฟ้น พวกเขาอาจมองว่าเพื่อนเป็นแหล่งสนับสนุน ข้อมูล และคำแนะนำหลัก และไปขอความช่วยเหลือจากพวกเขา เด็กควรได้รับอนุญาตให้พบปะและใช้เวลาด้วยกัน และองค์กรของคุณควรสนับสนุนความสัมพันธ์ทางสังคมและมิตรภาพของพวกเขา และทำหายพฤติกรรมการกลั่นแกล้งหรือการแยกตัว
- โปรแกรมป้องกันการทารุณกรรมทางเพศเป็นโปรแกรมที่เหมาะสมกับวัยและการศึกษาที่มอบให้ให้กับเด็ก โปรแกรมเหล่านี้สร้างความรู้และทักษะในการทำความเข้าใจพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้ใหญ่หรือเด็กคนอื่น ๆ ช่วยป้องกันตนเองจากสถานการณ์ที่อาจถูกทารุณกรรม และรู้วิธีขอความช่วยเหลือในกรณีที่มีการถูกทารุณกรรมหรือพยายามทำทารุณกรรม คุณควรพิจารณาว่าเหมาะสมหรือไม่ที่องค์กรของคุณจะจัดหาโปรแกรมเหล่านี้ หรือข้อมูลอื่น ๆ ที่ช่วยให้เด็กเข้าใจการทารุณกรรมทางเพศและวิธีขอความช่วยเหลือ
- ผู้คนทุกระดับในองค์กรของคุณมีบทบาทในด้านความปลอดภัยของเด็ก การให้อำนาจและการเคารพในสิทธิของเด็ก เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครจำเป็นต้องตระหนักและรู้วิธีตอบสนองต่อสัญญาณของการทารุณกรรมและอันตรายต่อเด็ก และวิธีให้อำนาจและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเด็ก เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครอาจต้องการการสนับสนุนหรือการฝึกอบรมเพื่อทำสิ่งนี้
- เด็ก ๆ มักไม่คุ้นเคยกับการถูกถามเกี่ยวกับประสบการณ์หรือสิ่งที่พวกเขาต้องการ องค์กรของคุณต้องสนับสนุนพวกเขาให้รู้สึกสบายใจที่จะพูดและให้โอกาสในการทำเช่นนั้น กิจกรรมการมีส่วนร่วมควรเหมาะสมกับวัย ครอบคลุม และเข้าถึงได้ ปรับให้เหมาะสมกับความต้องการและความสามารถของแต่ละบุคคล ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการทำเช่นนี้มีอยู่ใน [การเสริมพลังและการมีส่วนร่วม: คู่มือสำหรับองค์กรที่ทำงานกับเด็กและเยาวชน](#)

ตัวชี้วัดการปฏิบัติตามข้อกำหนด

คณะกรรมการควรพิจารณาอะไรขณะประเมินตามมาตรฐานนี้

โดยทั่วไปองค์กรจะปฏิบัติตามหากพวกเขาจัดทำเอกสารเหล่านี้และดำเนินการเหล่านี้ในลักษณะที่สนับสนุนองค์กรเพื่อให้บรรลุมาตรฐานนี้¹⁶

¹⁶ ธรรมชาติหรือลักษณะขององค์กรของคุณอาจหมายความว่า你需要做的事情与所声明的有所不同。如果是这样，

你可能需要解释你的方法与标准要求和规定之间存在哪些差异。

在某些情况下，你的组织可能与标准的要求一致，但可能没有完全遵守。

在那些情况下，你的组织可能与标准的要求一致，但可能没有完全遵守。在某些情况下，你的组织可能与标准的要求一致，但可能没有完全遵守。

เอกสาร

- เอกสารที่เหมาะสมกับวัยและเข้าใจง่ายทั้งในรูปแบบสิ่งพิมพ์หรือออนไลน์สามารถเข้าถึงได้ง่ายและสนับสนุนเด็ก ๆ ในการ:
 - เข้าใจสิทธิของพวกเขา รวมถึงความปลอดภัย ข้อมูล และการมีส่วนร่วม
 - รู้ว่าผู้ใหญ่ในองค์กรควรประพฤติตนอย่างไร
 - ทำความเข้าใจกระบวนการร้องเรียนขององค์กรและวิธีแจ้งข้อกังวลด้านความปลอดภัยสำหรับตนเอง
 - รู้เกี่ยวกับบริการสนับสนุนที่มีเพื่อเด็ก (3.1)
- นโยบายและขั้นตอนขององค์กร:
 - ส่งเสริมการเสริมพลังและการมีส่วนร่วมของเด็ก
 - ปลูกฝังการสนับสนุนสิทธิของเด็ก (3.1, 3.4, 3.5, 3.6)

การดำเนินการ

- เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครในองค์กรมีส่วนร่วมร่วมกับเด็ก ๆ เพื่อช่วยให้พวกเขา:
 - เข้าใจสิทธิของพวกเขา รวมถึงความปลอดภัย ข้อมูล และการมีส่วนร่วม
 - รู้ว่าผู้ใหญ่ในองค์กรควรประพฤติตนอย่างไร
 - ทำความเข้าใจกระบวนการร้องเรียนขององค์กรและวิธีแจ้งข้อกังวลด้านความปลอดภัยสำหรับตนเอง
 - รู้เกี่ยวกับบริการสนับสนุนที่มีเพื่อเด็ก (3.1, 3.4)
- ทำการระบุแนวปฏิบัติใด ๆ ในองค์กรที่ลดทอนอำนาจเด็กและดำเนินการเพื่อเปลี่ยนแปลงแนวปฏิบัตินั้น (3.5, 3.6)
- เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครจะได้รับข้อมูลเพื่อช่วยให้พวกเขาเข้าใจ รับรู้ และดำเนินการกับสัญญาณของการทารุณกรรมหรืออันตรายต่อเด็ก (3.4)
- องค์กรให้การเข้าถึงโปรแกรมป้องกันการทารุณกรรมทางเพศและข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องแก่เด็กในลักษณะที่เหมาะสมกับวัยและเข้าถึงได้ (3.3)
- องค์กรสร้างโอกาสให้เด็ก ๆ ได้แสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่ส่งผลกระทบต่อพวกเขา สิ่งที่ได้ยินและเรียนรู้จากเด็กมีอิทธิพลต่อวิธีการทำงานขององค์กร (3.5, 3.6)
- เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครได้รับการสนับสนุนเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะเพื่อช่วยให้เด็กมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นและแจ้งข้อกังวลของพวกเขา (3.4)
- องค์กรสนับสนุนเด็ก ๆ ในการพัฒนาความสัมพันธ์ทางสังคมและมิตรภาพกับเพื่อน ๆ สร้างทักษะในเด็กเพื่อสนับสนุนเพื่อน ๆ และทำทนายพฤติกรรมการกลั่นแกล้งหรือการโดดเดี่ยวระหว่างเด็ก (3.2)

มาตรฐานข้อ 4:

ครอบครัวและชุมชนได้รับแจ้งและมีส่วนร่วมในการส่งเสริมความปลอดภัยและสวัสดิภาพของเด็ก

ในการปฏิบัติตามมาตรฐานความปลอดภัยสำหรับเด็กข้อ 4

ขั้นต่ำคือองค์กรต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่า:

- 4.1 ครอบครัวมีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่ส่งผลต่อบุตรหลานของตน
- 4.2 องค์กรมีส่วนร่วมและสื่อสารกับครอบครัวและชุมชนอย่างเปิดเผยเกี่ยวกับแนวทางที่ปลอดภัยสำหรับเด็กและเข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้
- 4.3 ครอบครัวและชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาและทบทวนนโยบายและแนวปฏิบัติขององค์กร
- 4.4 ครอบครัว ผู้ดูแล และชุมชนได้รับแจ้งเกี่ยวกับการดำเนินงานและการ กำกับดูแลขององค์กร

ประเด็นสำคัญ

- ครอบครัวอาจประกอบด้วยความสัมพันธ์ที่หลากหลาย รวมถึงความสัมพันธ์ทางสายเลือด การแต่งงาน การรับเลี้ยงบุตรบุญธรรม โครงสร้างเครือญาติ หรือโครงสร้างครอบครัวขยายอื่นๆ ครอบครัวอาจรวมถึงคนที่มีส่วนร่วมในงานประจำวันของการดำรงชีวิตหรือแบ่งปันความสัมพันธ์ส่วนตัวที่ใกล้ชิดมาก
- ชุมชนคือกลุ่มคนที่มีความสนใจ ประสบการณ์ ภูมิหลังทางสังคม สัญชาติ วัฒนธรรม ความเชื่อ หรืออัตลักษณ์ร่วมกัน¹⁷ องค์กร ครอบครัว และเด็กอาจมีชุมชนที่พวกเขาเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดหรือมีส่วนร่วมบ่อยครั้ง เช่นเดียวกันกับครอบครัว ชุมชนก็มีความหลากหลาย
- พ่อแม่ ผู้ดูแล และครอบครัวควรรู้สึกยินดีในองค์กรของคุณ¹⁸ การสร้างและรักษาวัฒนธรรมการเข้าร่วมซึ่งเคารพครอบครัวประเภทต่าง ๆ สนับสนุนให้เด็กรู้สึกปลอดภัยและมีความปลอดภัย
- การส่งเสริมให้ครอบครัวและชุมชนมีส่วนร่วมในเส้นทางความปลอดภัยและสวัสดิภาพของเด็กในองค์กรของคุณจะเป็นประโยชน์ สำหรับเด็ก หมายความว่า:
 - ผู้ปกครอง ผู้ดูแล และชุมชนจะได้เรียนรู้ว่าจะไปช่วยให้องค์กรต่างๆ ปลอดภัยสำหรับเด็ก และสามารถช่วยให้เด็กปลอดภัยได้อย่างไร
 - องค์กรต่างๆ สามารถสนับสนุนเด็กแต่ละคนได้ดีขึ้นด้วยประโยชน์จากข้อมูลเชิงลึกจากครอบครัวที่รู้จักบุตรหลานของตนดีที่สุด
 - ผู้ปกครอง ผู้ดูแล และชุมชนจะรู้สึกได้รับการเสริมพลังและรู้ว่าต้องทำอะไรหากพวกเขากังวลเกี่ยวกับความปลอดภัยหรือความเป็นอยู่ที่ดีของเด็ก

¹⁷ ดัดแปลงมาจากคำจำกัดความของพจนานุกรมเคมบริดจ์

¹⁸ อาจมีบางครั้งที่ไม่เหมาะสมที่จะมีส่วนร่วมกับสมาชิกในครอบครัวบางคน เช่น หากมีข้อจำกัด

ในการติดต่อกับเด็กหรือในบางสถานการณ์หากเด็กเกี่ยวข้องกับองค์กรคุ้มครองเด็ก ในกรณีเหล่านี้

ควรเน้นที่การมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชนในวงกว้าง หรือหากเหมาะสมให้ถามเด็กว่าพวกเขาต้องการมีส่วนร่วมกับใคร

- แนวทางความปลอดภัยของเด็กในองค์กรของคุณจะดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง
 - การให้ครอบครัวมีส่วนร่วมในการตัดสินใจหมายความว่าจะมีการขอความคิดเห็นจากครอบครัวก่อนตัดสินใจ และความคิดเห็นนี้ถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการตัดสินใจ องค์กรของคุณควรเปิดโอกาสให้ครอบครัวได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจที่อาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยและสวัสดิภาพของบุตรหลาน
 - ครอบครัว ผู้ดูแล และชุมชนควรได้รับแจ้งเกี่ยวกับการดำเนินงานและการกำกับดูแลขององค์กรของคุณเพื่อให้พวกเขาสามารถมีส่วนร่วมได้อย่างมีความหมาย
- ครอบครัวจำเป็นต้องเข้าใจว่าองค์กรของคุณทำอะไรและมีโครงสร้างอย่างไร พวกเขาจำเป็นต้องรู้วิธีติดต่อบุคคลที่เหมาะสมในองค์กรหากพวกเขามีข้อกังวลด้านความปลอดภัยหรือความเป็นอยู่ที่ดีของเด็ก

ตัวชี้วัดการปฏิบัติตามข้อกำหนด

คณะกรรมการควรพิจารณาอะไรขณะประเมินตามมาตรฐานนี้

โดยทั่วไปองค์กรจะปฏิบัติตามหากพวกเขาจัดทำเอกสารเหล่านี้และดำเนินการเหล่านี้ในลักษณะที่สนับสนุนองค์กรเพื่อให้บรรลุมาตรฐานนี้¹⁹

เอกสาร

- นโยบายขององค์กรสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน และอธิบายวิธีที่การมีส่วนร่วมนี้สามารถเกิดขึ้นได้ (4.3)
- นโยบายการจัดการข้อร้องเรียนรวมถึงขั้นตอนในการแจ้งให้ครอบครัวทราบและให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการทำเช่นนี้ในขณะที่ปฏิบัติตามภาระหน้าที่เกี่ยวกับการรักษาความลับและความเป็นส่วนตัว (4.2 และลิงก์ไปยัง 7.2)

การดำเนินการ

- องค์กรสนับสนุนครอบครัวและชุมชนให้มีบทบาทอย่างแข็งขันในการส่งเสริมและรักษาความปลอดภัยและความเป็นอยู่ที่ดีของเด็กโดยการสื่อสารเกี่ยวกับบทบาทของพวกเขาในความปลอดภัยและความเป็นอยู่ที่ดีของเด็กภายในองค์กร (4.4 และผลลัพธ์โดยรวม)
- องค์กรเปิดกว้างและโปร่งใสกับครอบครัวและชุมชนโดย:
 - การให้ข้อมูลที่สามารถเข้าถึงได้เกี่ยวกับนโยบายและแนวปฏิบัติด้านความปลอดภัยและสวัสดิภาพของเด็กขององค์กร (4.2 และ 4.4)
 - การให้ข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับดูแลและการดำเนินงานขององค์กรวิธีการจัดการข้อร้องเรียนและวิธีที่องค์กรบริหารจัดการการลงโทษทางวินัยและความเสี่ยงด้านความปลอดภัยของเด็ก (4.4)

¹⁹ ธรรมชาติหรือลักษณะขององค์กรของคุณอาจหมายความว่าต้องทำสิ่งที่แตกต่างไปจากที่เสนอในคู่มือนี้ หากเป็นเช่นนั้น

คุณอาจต้องอธิบายว่าแนวทางของคุณสอดคล้องกับผลลัพธ์และข้อกำหนดขั้นต่ำของมาตรฐานอย่างไร

บางภาคส่วนและองค์กรมีหน่วยงานกำกับดูแลร่วมที่ออกคำแนะนำเฉพาะ

ในกรณีที่คำแนะนำของหน่วยงานกำกับดูแลร่วมเกี่ยวกับมาตรฐานมีผลบังคับใช้กับองค์กรของคุณและแตกต่างจากคู่มือนี้ องค์กรของคุณควรปฏิบัติตามคำแนะนำของหน่วยงานกำกับดูแลร่วมนั้นสำหรับการดำเนินงานของคุณ ในภาคส่วนนั้น

- ครอบครัวมีโอกาสมีส่วนร่วมในการตัดสินใจขององค์กรที่ส่งผลต่อความปลอดภัยและความเป็นอยู่ที่ดีของบุตรหลาน การสื่อสารกับครอบครัวจะสนับสนุนความหลากหลายอย่างที่สุดของครอบครัวให้เข้าร่วม (4.1)
- เปิดโอกาสให้ครอบครัวและสมาชิกในชุมชนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบาย ขั้นตอน และแนวปฏิบัติขององค์กร รวมถึงแนวทางขององค์กรเพื่อความปลอดภัยและความเป็นอยู่ที่ดีของเด็ก (4.3)
- องค์กรให้ความสำคัญกับข้อเสนอแนะและการมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชนอย่างจริงจังและคำนึงถึงความคิดเห็นของพวกเขา (4.3 และลิงก์ไปยัง 7.3)

มาตรฐานข้อ 5:

ความเสมอภาคจะได้รับการสนับสนุนและความต้องการที่หลากหลายจะได้รับการเคารพในนโยบายและการปฏิบัติ

ในการปฏิบัติตามมาตรฐานความปลอดภัยสำหรับเด็กข้อ 5

ขั้นต่ำคือองค์กรต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่า:

- 5.1 องค์กรรวมถึงเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครเข้าใจสถานการณ์ที่หลากหลายของเด็กและเยาวชน และให้การสนับสนุนและตอบสนองต่อผู้ที่เปราะบาง
- 5.2 เด็กและเยาวชนสามารถเข้าถึงข้อมูล การสนับสนุน และกระบวนการร้องเรียนในรูปแบบที่ปลอดภัยทางวัฒนธรรม เข้าถึงได้ และเข้าใจง่าย
- 5.3 องค์กรให้ความสนใจเป็นพิเศษกับความต้องการของเด็กและเยาวชนที่มีความพิการ เด็กและเยาวชนจากภูมิหลังที่หลากหลายทางวัฒนธรรมและภาษา ผู้ที่ไม่สามารถอยู่ที่บ้านได้ และหญิงรักร่วมเพศ ชายรักร่วมเพศ ผู้รักร่วมสองเพศ คนข้ามเพศ และเด็กและเยาวชนข้ามเพศ
- 5.4 องค์กรให้ความสนใจเป็นพิเศษกับความต้องการของเด็กและเยาวชนชาวอะบอริจิน และจัดหา/ส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยทางวัฒนธรรมสำหรับพวกเขา

ประเด็นสำคัญ

- เด็กมีความสามารถ คุณลักษณะ ทักษะและประสบการณ์ชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ความแตกต่างในภูมิหลัง บุคลิกภาพ และความเชื่อเป็นตัวกำหนดว่าเด็กสัมผัสกับโลกและสิ่งทีพวกเขาต้องการอย่างไร
- องค์กรและชุมชนจะเข้มแข็งขึ้นเมื่อความหลากหลายมีคุณค่าและได้รับการเคารพ เนื่องจากเด็ก ๆ สามารถเข้าถึงโอกาสในการเติมเต็มศักยภาพของตนเองได้
- ประสบการณ์เชิงลบ เช่น การกีดกันและการเลือกปฏิบัติ อาจเป็นอันตราย และเพิ่มความเสี่ยงต่ออันตรายและการทารุณกรรมเด็ก รวมถึงลดโอกาสที่เด็กจะพูดออกมาหากพวกเขามีข้อกังวล
- ความเสมอภาคเป็นสภาวะแห่งความเป็นธรรมที่เด็กทุกคนสามารถมีส่วนร่วมได้อย่างอิสระและเท่าเทียมกันในทุกด้านของชีวิตโดยไม่คำนึงถึงภูมิหลัง คุณลักษณะ หรือความเชื่อของพวกเขา ในองค์กรที่ปลอดภัยสำหรับเด็กหมายความว่าความปลอดภัยของเด็กไม่ได้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของพวกเขา รวมถึงตำแหน่งทางสังคมหรือเศรษฐกิจ ภูมิหลังทางวัฒนธรรม หรือความสามารถของพวกเขา
- องค์กรที่ปลอดภัยต่อเด็กตระหนักและเคารพความหลากหลาย และเข้าใจว่าเด็กบางคนเสี่ยงต่อการถูกทารุณกรรมมากกว่าคนอื่น ๆ มีนโยบายและแนวปฏิบัติที่รับรองว่าเด็กสามารถเข้าถึงความสัมพันธ์ ทักษะ ความรู้ และทรัพยากรที่จำเป็นต่อความปลอดภัยเช่นเดียวกับเพื่อน
- การให้ข้อมูลต่าง ๆ รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการสนับสนุนและการร้องเรียนที่มีอยู่ซึ่งสามารถเข้าถึงได้ ความปลอดภัยทางวัฒนธรรมและการเข้าใจได้ง่ายจะเกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจว่าความต้องการในการสื่อสารของเด็กแตกต่างกันอย่างไรตามความสามารถและขั้นตอนของพัฒนาการของแต่ละคน

- การเข้าถึงกระบวนการร้องเรียนขององค์กรของเด็กไม่ควรถูกจำกัดเนื่องจากภูมิหลัง ลักษณะ หรือประสบการณ์ชีวิตของพวกเขา การที่เด็กทุกคนสามารถร้องเรียนหรือแจ้งข้อกังวลได้เป็นสิ่งสำคัญ
- องค์กรจำเป็นต้องเข้าใจสถานการณ์ที่หลากหลายของเด็ก ตลอดจนสิทธิในการได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรม ซึ่งรวมถึงการให้ความสนใจกับความต้องการของ:
 - เด็กพิการ – องค์กรที่ปลอดภัยสำหรับเด็กให้อ่านแก่เด็กที่มีความพิการ ไม่ได้เหมาะสมหรือตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับความสามารถของเด็ก แต่ตระหนักว่าเด็กแต่ละคนมีความแตกต่างกันและประสบกับความพิการและโลกที่แตกต่างกัน
 - เด็กจากภูมิหลังที่หลากหลายทางวัฒนธรรมและภาษา – องค์กรที่ปลอดภัยสำหรับเด็กดำเนินการเพื่อทำความเข้าใจความต้องการด้านภาษาและวัฒนธรรม และคำนึงถึงโครงสร้างและบรรทัดฐานของครอบครัวที่หลากหลาย
 - ผู้ที่ไม่สามารถอยู่บ้านได้ – มีสาเหตุหลายประการที่ทำให้เด็กไม่สามารถอยู่บ้านได้ การจัดสรรที่อยู่อาศัยของพวกเขาสามารถเปลี่ยนแปลงได้รวมถึงการอาศัยอยู่อย่างเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการกับญาติหรือเพื่อน (การดูแลเครือญาติ) คุณอาจไม่ทราบถึงการจัดสรรที่อยู่อาศัยของเด็ก แต่สิ่งสำคัญคือต้องทำให้องค์กรของคุณปลอดภัยและเป็นมิตรสำหรับเด็กทุกคนโดยไม่คำนึงถึงสถานการณ์ของพวกเขา
 - หญิงรักร่วมเพศ ชายรักร่วมเพศ ผู้รักร่วมสองเพศ คนข้ามเพศ กะเทย ผู้มีความรักไร้กฎเกณฑ์ทางเพศ และเด็กและเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศและไม่ต้องการระบุเพศสภาพของตน – เด็กและเยาวชนสามารถสัมผัสและแสดงออกถึงเพศสรีระ เพศสภาพ และเพศของพวกเขาในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้เด็กและเยาวชน LGBTIQ รู้สึกปลอดภัยและมีความปลอดภัยในองค์กรของคุณ คุณควรแสดงให้เห็นอย่างแข็งขันว่าคุณยินดีต้อนรับและให้ความสำคัญกับพวกเขา และทำให้ชัดเจนว่าคุณจะดำเนินการเพื่อปกป้องพวกเขาจากการถูกทารุณกรรมและอันตราย
 - เด็กอะบอริจิน – องค์กรต้องรักษาสิทธิของเด็กที่จะเพลิตเพลินและรู้สึกเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมและชุมชนของพวกเขา ปลอดภัยจากอันตรายที่เกิดจากการเหยียดเชื้อชาติ และเข้าถึงบริการและองค์กรที่ปลอดภัยทางวัฒนธรรม มีข้อมูลรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยทางวัฒนธรรมสำหรับเด็กชาวอะบอริจินใน [คู่มือการสร้างองค์กรที่ปลอดภัยสำหรับเด็ก](#)

ตัวชี้วัดการปฏิบัติตามข้อกำหนด

คณะกรรมการพิจารณาอะไรขณะประเมินตามมาตรฐานนี้

โดยทั่วไปองค์กรจะปฏิบัติตามหากพวกเขาจัดทำเอกสารเหล่านี้และดำเนินการเหล่านี้ในลักษณะที่สนับสนุนองค์กรเพื่อให้บรรลุมาตรฐานนี้²⁰

²⁰ ธรรมชาติหรือลักษณะขององค์กรของคุณอาจหมายความว่าต้องทำสิ่งที่แตกต่างไปจากที่เสนอในคู่มือนี้ หากเป็นเช่นนั้น คุณอาจต้องอธิบายว่าแนวทางของคุณสอดคล้องกับผลลัพธ์และข้อกำหนดขั้นต่ำของมาตรฐานอย่างไร บางภาคส่วนและองค์กรมีหน่วยงานกำกับดูแลร่วมที่ออกคำแนะนำเฉพาะ

เอกสาร

- สื่อสำหรับเด็กรวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการร้องเรียนและการสนับสนุนสามารถเข้าถึงได้เหมาะสมกับวัยและมีให้บริการในภาษาและรูปแบบต่าง ๆ ตามความจำเป็น จะพึงพาเอกสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรเพียงอย่างเดียวไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับเด็กที่ตาบอดหรือบกพร่องทางการมองเห็น หรือเด็กที่อ่านไม่ออก (5.2)
- นโยบายความปลอดภัยและสวัสดิภาพของเด็กอธิบายว่า:
 - ความมุ่งมั่นขององค์กรต่อความเสมอภาคและการไม่แบ่งแยก (5.1)
 - องค์กรจะตระหนักและเคารพความต้องการที่หลากหลายของเด็กทุกคนอย่างไร (5.1)
 - วิธีที่องค์กรจัดหาช่องทางให้เด็กหรือครอบครัวระบุความต้องการของตนเอง (5.1)
 - วิธีที่องค์กรจะช่วยให้เด็กสามารถเข้าถึงข้อมูล การสนับสนุน และกระบวนการร้องเรียนในรูปแบบที่ปลอดภัยทางวัฒนธรรม เข้าถึงได้ และเข้าใจง่าย (5.2)
 - วิธีที่องค์กรจะสนับสนุนความเท่าเทียมและทำการเปลี่ยนแปลงที่เหมาะสมเพื่อสนับสนุนการมีส่วนร่วมของเด็กทุกคนและตอบสนองต่อความต้องการของเด็กทุกคน (5.1, 5.3, 5.4)
 - วิธีที่องค์กรรักษาความเสมอภาคสำหรับเด็กทุกคนและป้องกันการทารุณกรรมเด็กและอันตรายที่เกิดจากการเลือกปฏิบัติตามความพิการ เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ ศาสนา เพศสรีระ สถานะระหว่างเพศ เพศเอกลักษณ์หรือเพศวิถี (5.1, 5.3, 5.4)

การดำเนินการ

- องค์กรดำเนินการเพื่อทำความเข้าใจสถานการณ์และความต้องการที่หลากหลายของเด็กที่มีส่วนร่วมหรืออาจมีส่วนร่วมกับองค์กรนี้ (5.1, 5.3)
- เจ้าหน้าที่และอาสาสมัคร:
 - ได้รับข้อมูลและคำแนะนำเกี่ยวกับสถานการณ์ที่หลากหลายของเด็กวิธีระบุปัจจัยที่สามารถเพิ่มความเปราะบางของเด็กต่ออันตรายและวิธีการส่งเสริมความเท่าเทียมและความปลอดภัยสำหรับเด็กทุกคน
 - ดำเนินการเพื่อสนับสนุนและตอบสนองต่อเด็กที่กำลังประสบกับความเปราะบาง รวมถึงการสอบถามและตอบกลับเมื่อมีสัญญาณของความเปราะบางที่เพิ่มขึ้น
 - ดำเนินการเพื่อรักษาความเสมอภาคสำหรับเด็กทุกคนส่งเสริมความปลอดภัยของเด็กและป้องกันการทารุณกรรมและอันตรายต่อเด็ก (5.1, 5.3, 5.4)
- ผู้นำกำหนดความคาดหวังที่ชัดเจนเกี่ยวกับการบรรลุความเท่าเทียมและการเคารพความหลากหลาย (5.1 และลิงก์ไปยัง 2.2)
- องค์กรรับรองว่าเด็กทุกคนได้รับการสนับสนุนอย่างสมเหตุสมผลให้เข้าร่วม (5.1)

ในกรณีที่คำแนะนำของหน่วยงานกำกับดูแลเกี่ยวข้องกับมาตรฐานมีผลบังคับใช้กับองค์กรของคุณและแตกต่างจากคู่มือนี้ องค์กรของคุณควรปฏิบัติตามคำแนะนำของหน่วยงานกำกับดูแลนั้นสำหรับการดำเนินงานของคุณ ในภาคส่วนนั้น

มาตรฐานข้อ 6:

ผู้ที่ทำงานกับเด็กและเยาวชนมีความเหมาะสมและได้รับการสนับสนุนให้สะท้อนถึงคุณค่าด้านความปลอดภัยและความเป็นอยู่ที่ดีของเด็กในทางปฏิบัติ

ในการปฏิบัติตามมาตรฐานความปลอดภัยต่อเด็กข้อ 6

ขั้นต่ำคือองค์กรต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่า:

- 6.1 การสรรหาบุคลากร รวมถึงการโฆษณา การตรวจสอบบุคคลอ้างอิง และพนักงาน และการคัดกรองอาสาสมัครก่อนการจ้างงานได้เน้นย้ำถึงความปลอดภัยและสวัสดิภาพของเด็ก
- 6.2 เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครที่เกี่ยวข้องจะมีการตรวจสอบประวัติที่ทำงานกับเด็กหรือการตรวจสอบประวัติที่เทียบเท่า
- 6.3 เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครทุกคนได้รับการปฐมนิเทศที่เหมาะสมและตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อเด็กและเยาวชนรวมถึงการเก็บบันทึกการแบ่งปันข้อมูลและภาระหน้าที่ในการรายงาน
- 6.4 การกำกับดูแลและการจัดการบุคลากรอย่างต่อเนื่องมุ่งเน้นไปที่ความปลอดภัยและความเป็นอยู่ที่ดีของเด็ก

ประเด็นสำคัญ

- แนวปฏิบัติในการสรรหาบุคลากรที่ดีและกระบวนการคัดกรองที่แข็งแกร่งมีบทบาทสำคัญในการป้องกันอันตรายต่อเด็ก
- การสรรหาเริ่มต้นด้วยองค์กรที่มีความชัดเจนเกี่ยวกับบทบาทและความรับผิดชอบของตำแหน่งเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครแต่ละคน และประเภทของการติดต่อที่พวกเขาจะมีกับเด็ก สิ่งนี้ช่วยให้องค์กรระบุคุณสมบัติ ประสบการณ์ และคุณลักษณะที่ผู้สมัครต้องมี
- โฆษณางานควรระบุอย่างชัดเจนถึงการให้คำมั่นสัญญาขององค์กรต่อความปลอดภัยและสวัสดิภาพของเด็ก
- การตรวจสอบประวัติการทำงานกับเด็กมีจุดมุ่งหมายเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการทำงานหรือเป็นอาสาสมัครกับเด็กหากการประเมินในบันทึกของพวกเขาชี้ว่าพวกเขาอาจก่อให้เกิดความเสี่ยงที่ไม่ยุติธรรมต่อเด็ก บางคนถูกกฎหมายกำหนดให้มีประวัติการตรวจสอบที่ยังมีผลใช้ได้ องค์กรอาจเลือกที่จะกำหนดให้มีข้อกำหนดต้องมีประวัติการตรวจสอบที่ยังใช้งานได้ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการคัดกรอง แม้ว่ากฎหมายจะไม่ได้กำหนดไว้ก็ตาม
- การตรวจสอบประวัติการทำงานกับเด็กเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในการดูแลเด็กให้ปลอดภัยในองค์กรของคุณ อย่างไรก็ตาม ไม่ได้ประเมินความเหมาะสมของบุคคลในการทำงานหรือดูแลเด็กในบทบาทใดบทบาทหนึ่ง พยายามทำความเข้าใจคุณค่าของผู้สมัครเพื่อช่วยประเมินความเหมาะสม
- การไม่ตรวจสอบข้อมูลอ้างอิงอย่างถูกต้องอาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของเด็ก การตรวจสอบข้อมูลอ้างอิงช่วยให้คุณยืนยันข้อมูลของผู้สมัครและสำรวจข้อกังวลใดๆ ที่คุณอาจมีเกี่ยวกับคำตอบของพวกเขาในการสัมภาษณ์

- เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครต้องได้รับการปฐมนิเทศอย่างเหมาะสมในบทบาทงานของพวกเขาและองค์กร เพื่อให้พวกเขาเข้าใจถึงความรับผิดชอบที่มีต่อเด็กและวิธีสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยสำหรับเด็ก ซึ่งต้องรวมถึงการให้ภาพรวมของหลักจรรยาบรรณ และนโยบายด้านความปลอดภัยและสวัสดิภาพของเด็กในองค์กรของคุณ
- การปฐมนิเทศต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายการจัดการข้อร้องเรียนขององค์กร การรายงาน การเก็บบันทึก และภาระหน้าที่ในการแบ่งปันข้อมูล เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครควรได้รับข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องทำหากพวกเขามีข้อกังวลด้านความปลอดภัยหรือสวัสดิภาพของเด็ก
- การกำกับดูแลเจ้าหน้าที่และอาสาสมัคร ส่งเสริมความปลอดภัยและสวัสดิภาพของเด็กด้วยมาตรฐานการปฏิบัติงานที่ชัดเจนและการประชุมเป็นประจำระหว่างผู้จัดการและเจ้าหน้าที่แต่ละคนและอาสาสมัครเพื่อหารือเกี่ยวกับปัญหาและหยิบยกข้อกังวลขึ้นมา การกำกับดูแลอย่างสม่ำเสมอช่วยให้ผู้จัดการสามารถให้ข้อเสนอแนะและจัดการกับพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยหรือเกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครก่อนที่จะเกิดอันตรายต่อเด็กได้

ตัวชี้วัดการปฏิบัติตามข้อกำหนด

คณะกรรมการควรพิจารณาอะไรขณะประเมินตามมาตรฐานนี้

โดยทั่วไปองค์กรจะปฏิบัติตามหากพวกเขาจัดทำเอกสารเหล่านี้และดำเนินการเหล่านี้ในลักษณะที่สนับสนุนองค์กรเพื่อให้บรรลุมาตรฐานนี้²¹

เอกสาร

- การโฆษณาการจ้างงานรวมถึงความมุ่งมั่นขององค์กรต่อความปลอดภัยและสวัสดิภาพของเด็ก (6.1)
- คำอธิบายตำแหน่งงานกำหนดความคาดหวังที่ชัดเจนเกี่ยวกับข้อกำหนด หน้าที่ และความรับผิดชอบของบทบาทเกี่ยวกับความปลอดภัยและสวัสดิภาพของเด็ก (6.1)
- นโยบายการสรรหาบุคลากร ทรัพยากรบุคคล และอาสาสมัครขององค์กรอธิบายว่า:
 - แนวปฏิบัติในการสรรหาบุคลากรที่สนับสนุนองค์กรในการแต่งตั้งบุคคลที่เหมาะสมในการทำงานกับเด็ก (6.1)
 - แนวปฏิบัติในการคัดกรองก่อนการจ้างงานรวมถึงการสัมภาษณ์ การตรวจสอบบุคคลอ้างอิง การตรวจสอบประวัติการทำงานกับเด็กและการลงทะเบียนหรือการตรวจสอบประวัติเบื้องต้นอื่น ๆ (6.2)

²¹ ธรรมชาติหรือลักษณะขององค์กรของคุณอาจหมายความว่าต้องทำสิ่งที่แตกต่างไปจากที่เสนอในคู่มือนี้ หากเป็นเช่นนั้น

คุณอาจต้องอธิบายว่าแนวทางของคุณสอดคล้องกับผลลัพธ์และข้อกำหนดขั้นต่ำของมาตรฐานอย่างไร

บางภาคส่วนและองค์กรมีหน่วยงานกำกับดูแลร่วมที่ออกคำแนะนำเฉพาะ

ในกรณีนี้คำแนะนำของหน่วยงานกำกับดูแลร่วมเกี่ยวกับมาตรฐานมีผลบังคับใช้กับองค์กรของคุณและแตกต่างจากคู่มือนี้ องค์กรของคุณควรปฏิบัติตามคำแนะนำของหน่วยงานกำกับดูแลร่วมนั้นสำหรับการ ดำเนินงานของคุณ ในภาคส่วนนั้น

- ข้อกำหนดสำหรับการปฐมนิเทศเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติด้านความปลอดภัยของเด็กขององค์กร (6.3)
- แนวทางการกำกับดูแลและการจัดการบุคคลจะสนับสนุนการประเมินความเหมาะสมของบุคคลในการทำงานกับเด็กอย่างต่อเนื่องอย่างไร (6.4)
- เอกสารการปฐมนิเทศสำหรับเจ้าหน้าที่และอาสาสมัคร ได้แก่ :
 - หลักจรรยาบรรณ
 - นโยบายความปลอดภัยและสวัสดิภาพของเด็ก
 - ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติด้านความปลอดภัยของเด็กและกระบวนการร้องเรียนขององค์กร ตลอดจนการรายงาน การเก็บบันทึก และภาระหน้าที่ในการแบ่งปันข้อมูล (6.3 และลิงก์ไปยัง 8.1)

การดำเนินการ

- ข้อกำหนดด้านความปลอดภัยและสวัสดิภาพของเด็กในแต่ละบทบาทจะได้รับการประเมินก่อนการสรรหาพนักงานและอาสาสมัครใหม่ เหล่านี้รวมถึง:
 - คุณสมบัติ ประสบการณ์ และคุณลักษณะที่จำเป็น
 - หน้าที่และความรับผิดชอบต่อเด็ก
 - มาตรการที่จำเป็นในการจัดการความเสี่ยงจากการถูกละเมิดหรืออันตรายต่อเด็ก รวมถึงข้อกำหนดในการคัดกรอง การฝึกอบรม และการกำกับดูแล (6.1)
- มีการให้ข้อมูลและคำแนะนำแก่เจ้าหน้าที่สรรหาเกี่ยวกับวิธีการจัดลำดับความสำคัญของความปลอดภัยของเด็กในกระบวนการสรรหาบุคลากร รวมถึงวิธีระบุและจัดการข้อกังวลด้านความปลอดภัยของเด็กที่เกิดขึ้นผ่านขั้นตอนการสมัคร การสัมภาษณ์ และการคัดกรอง (6.1)
- กระบวนการสรรหา รวมถึง:
 - คำถามสัมภาษณ์ตามค่านิยมที่หลากหลายเพื่อสร้างความเหมาะสมในการทำงานกับเด็ก
 - แนวทางปฏิบัติในการคัดกรองก่อนการจ้างงานรวมถึงการตรวจสอบบุคคลอ้างอิง การตรวจสอบประวัติการทำงานกับเด็ก และการลงทะเบียนหรือการตรวจสอบประวัติอื่น ๆ
 - การตรวจสอบว่าคุณสมบัติที่จำเป็น การลงทะเบียน และการตรวจสอบประวัติการทำงานกับเด็กนั้นถูกต้องและเป็นปัจจุบัน
 - การเก็บบันทึกกระบวนการสรรหา (6.1)
- การกำกับดูแลและการจัดการบุคคลรวมถึงการทบทวนอย่างสม่ำเสมอเพื่อตรวจสอบว่าเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณและนโยบายความปลอดภัยสำหรับเด็กอื่น ๆ หรือไม่ (6.4)
- มีคำแนะนำสำหรับผู้จัดการฝ่ายบุคคลเกี่ยวกับขั้นตอนที่ต้องดำเนินการเมื่อบริหารจัดการเจ้าหน้าที่หรืออาสาสมัครที่มีพฤติกรรมทำให้เกิดความกังวลด้านความปลอดภัยของเด็ก (6.4)
- คุณสมบัติการทำงานกับการตรวจสอบประวัติการทำงานกับเด็กและการลงทะเบียนอื่น ๆ หรือการตรวจสอบคัดกรองอย่างต่อเนื่องจะได้รับการทบทวนอย่างสม่ำเสมอสำหรับการเปลี่ยนแปลงและยังคงมีผลใช้ได้

มีการดำเนินการเพื่อจัดการความเสี่ยงต่อเด็กเมื่อคุณสมบัติของบุคคล หรือมีการดำเนินการเมื่อการตรวจสอบการทำงานกับเด็กหรือการลงทะเบียนอื่น ๆ หรือการตรวจสอบคัดกรองอย่างต่อเนื่องไม่มีผลใช้ได้อีกต่อไป (6.2)

- เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครได้รับการปฐมนิเทศที่ปรับให้เข้ากับความต้องการของแต่ละหน่วยงาน
หน้าที่
ความเสี่ยงและความรับผิดชอบที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยและความเป็นอยู่ที่ดีของเด็ก
การปฐมนิเทศครอบคลุมแนวทางปฏิบัติด้านความปลอดภัยของเด็กและกระบวนการร้องเรียนขององค์กร ตลอดจนการรายงาน การเก็บบันทึก และภาระหน้าที่ในการแบ่งปันข้อมูล (6.3)

มาตรฐานข้อ 7:

กระบวนการสำหรับร้องเรียนและข้อกังวลที่มุ่งเน้นความสำคัญไปที่เด็ก

ในการปฏิบัติตามมาตรฐานความปลอดภัยสำหรับเด็กข้อ 7

ขั้นต่ำคือองค์กรต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่า:

- 7.1 องค์กรมีนโยบายการจัดการข้อร้องเรียนที่เข้าถึงได้และมุ่งเน้นเด็กซึ่งระบุอย่างชัดเจนในบทบาทและความรับผิดชอบของผู้นำ เจ้าหน้าที่ และอาสาสมัคร และเข้าไปทำการจัดการกับข้อร้องเรียนประเภทต่าง ๆ การฝ่าฝืนนโยบายที่เกี่ยวข้องหรือหลักจรรยาบรรณและภาระหน้าที่ในการดำเนินการและรายงาน
- 7.2 กระบวนการจัดการข้อร้องเรียนที่มีประสิทธิภาพเป็นที่เข้าใจโดยเด็กและเยาวชน ครอบครัว เจ้าหน้าที่และอาสาสมัคร และมีความปลอดภัยทางวัฒนธรรม
- 7.3 ข้อร้องเรียนจะได้รับการดำเนินการอย่างจริงจังและตอบสนองอย่างรวดเร็วและทั่วถึง
- 7.4 องค์กรมีนโยบายและขั้นตอนที่จัดการกับการรายงานข้อร้องเรียนและข้อกังวลต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ว่ากฎหมายจะกำหนดให้ต้องรายงานหรือไม่ก็ตามและให้ความร่วมมือกับการบังคับใช้กฎหมาย
- 7.5 การรายงาน ความเป็นส่วนตัวและภาระผูกพันตามกฎหมายการจ้างงานเป็นไปตามกฎหมาย

ประเด็นสำคัญ

- กระบวนการจัดการข้อร้องเรียนที่มุ่งเน้นไปที่เด็กต้องการให้องค์กรมีวัฒนธรรมการร้องเรียนเชิงบวก ซึ่งหมายความว่าองค์กรของคุณสนับสนุนและยินดีรับการรายงานข้อกังวล ตอบสนองต่อข้อร้องเรียนอย่างรวดเร็ว ทั่วถึงและเป็นธรรมและดำเนินการทันทีเพื่อปกป้องเด็กที่มีความเสี่ยง
- นโยบายการจัดการข้อร้องเรียนขององค์กรของคุณควรสรุปกระบวนการสำหรับผู้ใหญ่และเด็กในการร้องเรียนหรือแจ้งข้อกังวลด้านความปลอดภัยของเด็ก ขั้นตอนการร้องเรียนอาจแตกต่างกันไปสำหรับผู้ใหญ่และเด็ก
- นโยบายการจัดการข้อร้องเรียนควรครอบคลุมถึงการทารุณกรรมและทำร้ายเด็กที่ถูกกล่าวหาโดยผู้ใหญ่และเด็กคนอื่น ๆ
- นโยบายการจัดการข้อร้องเรียนควรสรุปข้อร้องเรียนประเภทต่าง ๆ หรือพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ควรรายงาน และให้คำแนะนำที่ชัดเจนเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องรายงาน รวมถึงภาระหน้าที่ในการรายงานภาคบังคับ ควรมีความชัดเจนว่าจะส่งรายงานถึงใครได้
- นโยบายและกระบวนการจัดการข้อร้องเรียนขององค์กรของคุณต้องเข้าถึงได้ง่ายสำหรับเจ้าหน้าที่และอาสาสมัคร เด็กและครอบครัวของพวกเขา คุณอาจเลือกที่จะพัฒนานโยบายหรือกระบวนการอิสระที่เขียนขึ้น สำหรับเด็กและเข้าถึงได้ ซึ่งอาจเป็นผังงานหรือโปสเตอร์ง่าย ๆ ที่ให้ข้อมูลที่ชัดเจนสำหรับเด็กเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาสามารถทำได้หากมีข้อร้องเรียนหรือข้อกังวล คุณยังสามารถเลือกที่จะสร้างข้อมูลแยกต่างหากสำหรับครอบครัว

- เด็กที่หยิบบกข้อร้องเรียนและข้อกังวลด้านความปลอดภัยหรือเปิดเผยการถูกทารุณกรรมควรได้รับการปฏิบัติด้วยความละเอียดอ่อนและให้ความช่วยเหลือ
ควรมีแนวทางสำหรับเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครเพื่อให้พวกเขาเรียนรู้วิธีการทำเช่นนี้
- การดำเนินการเพื่อจัดลำดับความสำคัญของความปลอดภัยของเด็กควรเป็นจุดมุ่งเน้นขององค์กรเมื่อมีการร้องเรียนหรือข้อกังวลด้านความปลอดภัย
สิ่งสำคัญคือต้องประเมินความเสี่ยงในทันทีเพื่อให้สิ่งเหล่านี้สามารถเป็นแนวทางในขั้นตอนต่อไป
- นโยบายการจัดการข้อร้องเรียนของคุณต้องระบุกระบวนการสำหรับการรายงานเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูล ข้อร้องเรียน
และข้อกังวลด้านความปลอดภัยทั้งภายในองค์กรของคุณและต่อหน่วยงานภายนอก
- นโยบายการจัดการข้อร้องเรียนของคุณควรสนับสนุนองค์กรของคุณในการตรวจสอบข้อร้องเรียน และควรรวมถึงการบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง กระบวนการที่ยุติธรรมและโปร่งใส และคำแนะนำเกี่ยวกับวิธีจัดการความขัดแย้งทางผลประโยชน์
- องค์กรของคุณต้องร่วมมือกับกิจการตำรวจติดต่อเรีย หน่วยงานคุ้มครองเด็ก คณะกรรมการและหน่วยงานอื่น ๆ
ที่มีบทบาทในการตอบสนองต่อข้อร้องเรียนและข้อกังวลเพื่อให้ความปลอดภัยของเด็กมีความสำคัญเป็นอันดับแรก
พวกเขาอาจจำเป็นต้องตรวจสอบและจะได้รับการประโยชน์จากการสนับสนุนและความช่วยเหลือจากองค์กรของคุณในการระบุและติดต่อพยานและรวบรวมหรือเก็บหลักฐาน
- ส่วนสำคัญของการแก้ไขข้อร้องเรียนหรือข้อกังวลด้านความปลอดภัยคือการมีผลลัพธ์ที่ชัดเจนซึ่งหมายความว่า
องค์กรของคุณตัดสินใจว่าจะทำอย่างไรหลังจากพิจารณาปัญหาและหลักฐานอย่างถูกต้องบอกผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการตัดสินใจนี้ แล้วจึงดำเนินการตามความเหมาะสม
- การรักษาความลับเป็นสิ่งสำคัญสำหรับกระบวนการร้องเรียน
คนอาจมีข้อกังวลเกี่ยวกับการรักษาความลับและความเป็นส่วนตัวเมื่อต้องการร้องเรียน พวกเขาอาจต้องการไม่เปิดเผยตัวตน หรืออาจไม่ต้องการแบ่งปันข้อมูลกับหน่วยงานต่าง ๆ เช่น ตำรวจ
บางครั้งการรักษาความลับไม่สามารถรักษาไว้ได้ทั้งเพื่อการคุ้มครองเด็กหรือเพื่อให้เรื่องของการร้องเรียนได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรม
นโยบายการจัดการข้อร้องเรียนของคุณควรอธิบายว่าควรจัดการการรักษาความลับอย่างไรเมื่อมีการร้องเรียน
- ข้อมูลส่วนบุคคลที่ระบุตัวเด็กหรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับการร้องเรียนควรได้รับการเปิดเผยโดยองค์กรตามที่ได้รับอนุญาตภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้องเท่านั้น
- นโยบายและกระบวนการจัดการข้อร้องเรียนขององค์กรของคุณต้องสอดคล้องกับภาระผูกพันทางกฎหมายการจ้างงานที่บังคับใช้กับเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครของคุณ
คุณควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าการสอบสวนใด ๆ
เกี่ยวกับความประพฤติของพนักงานนั้นยุติธรรมตามขั้นตอน

ตัวชี้วัดการปฏิบัติตามข้อกำหนด

คณะกรรมการพิจารณาอะไรขณะประเมินตามมาตรฐานนี้

โดยทั่วไปองค์กรจะปฏิบัติตามหากพวกเขาจัดทำเอกสารเหล่านี้และดำเนินการเหล่านี้ในลักษณะที่สนับสนุนองค์กรเพื่อให้บรรลุมาตรฐานนี้²²

เอกสาร

- นโยบายการจัดการข้อร้องเรียนนั้นเข้าใจง่าย ปลอดภัยทางวัฒนธรรม เข้าถึงได้ และมุ่งเน้นที่เด็ก นโยบายการจัดการข้อร้องเรียน:
 - รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับวิธีที่ผู้ใหญ่และเด็กสามารถร้องเรียนได้ และวิธีที่องค์กรจะตอบสนองและตรวจสอบข้อร้องเรียนอย่างรวดเร็วและทั่วถึง (7.1, 7.2, 7.3)
 - สร้างกระบวนการร้องเรียนที่สามารถเข้าถึงความหลากหลายของเด็ก เจ้าหน้าที่อาสาสมัคร ครอบครัว และชุมชนได้อย่างเต็มที่ (7.1)
 - ครอบคลุมการทารุณกรรมและทำร้ายเด็กที่ถูกกล่าวหาโดยผู้ใหญ่และเด็กคนอื่น ๆ (7.1, 7.4)
 - ครอบคลุมการฝ่าฝืนหลักจรรยาบรรณขององค์กร (7.1)
 - กำหนดว่าจะให้การสนับสนุนและความช่วยเหลือใดบ้างสำหรับผู้ที่ยื่นข้อร้องเรียน (7.1)
 - สร้างวิธีการจัดการความเสี่ยงต่อเด็กเมื่อมีการร้องเรียนและการสอบสวนกำลังดำเนินการอยู่ (ลิงก์ไปยังมาตรฐาน 9)
 - ครอบคลุมภาระหน้าที่ในการเก็บบันทึก (7.2 และลิงก์ไปยัง 2.6)
 - สนับสนุนข้อผูกพันด้านความเป็นส่วนตัวและกฎหมายการจ้างงานที่ต้องปฏิบัติตาม (7.5)
- เอกสารในรูปแบบสิ่งพิมพ์หรือออนไลน์อธิบายขั้นตอนการร้องเรียนสำหรับเจ้าหน้าที่อาสาสมัครเด็กครอบครัวและชุมชน (7.1, 7.2)
- นโยบายและขั้นตอนรวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับเวลาที่ควรรายงานข้อร้องเรียนต่อเจ้าหน้าที่ รวมถึงตำรวจติดต่อเรีย หน่วยงานคุ้มครองเด็ก และคณะกรรมการเพื่อเด็กและเยาวชน (7.5)
- นโยบายทางวินัยสนับสนุนองค์กรในการดำเนินการเมื่อมีการร้องเรียน (7.1)

การดำเนินการ

- องค์กรให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการทำให้การร้องเรียนพร้อมใช้งานและทุกคนที่เกี่ยวข้องกับองค์กรสามารถเข้าถึงได้ (7.2, 7.4)
- องค์กรให้การสนับสนุนและข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องรายงานและวิธีการรายงานแก่เจ้าหน้าที่และอาสาสมัคร รวมถึงหน่วยงานภายนอกองค์กร (7.1, 7.3, 7.4)
- การร้องเรียนมีการดำเนินการอย่างจริงจัง ซึ่งหมายถึงองค์กรมีความสม่ำเสมอในการ:
 - ระบุและจัดการความเสี่ยงใด ๆ ต่อเด็ก
 - ตอบสนองต่อข้อร้องเรียนอย่างรวดเร็วและทั่วถึง

²² ธรรมชาติหรือลักษณะขององค์กรของคุณอาจหมายความว่าต้องทำสิ่งที่แตกต่างไปจากที่เสนอในคู่มือนี้ หากเป็นเช่นนั้น

คุณอาจต้องอธิบายว่าแนวทางของคุณสอดคล้องกับผลลัพธ์และข้อกำหนดขั้นต่ำของมาตรฐานอย่างไร

บางภาคส่วนและองค์กรมีหน่วยงานกำกับดูแลร่วมที่ออกคำแนะนำเฉพาะ

ในกรณีที่คำแนะนำของหน่วยงานกำกับดูแลร่วมเกี่ยวกับมาตรฐานมีผลบังคับใช้กับองค์กรของคุณและแตกต่างจากคู่มือนี้ องค์กรของคุณควรปฏิบัติตามคำแนะนำของหน่วยงานกำกับดูแลร่วมนั้นสำหรับการดำเนินงานของคุณในภาคส่วนนั้น

- ให้ความสำคัญกับความปลอดภัยของเด็กและยังเป็นไปตามข้อผูกพันด้านกฎหมายความ
เป็นส่วนตัวและการจ้างงาน
- สนับสนุนทุกคนที่เกี่ยวข้องในกระบวนการร้องเรียน
- รายงานข้อร้องเรียนเกี่ยวกับข้อกล่าวหาการทารุณกรรมหรือทำร้ายเด็กและความกังวลเกี่ยว
กับความปลอดภัยของเด็กต่อเจ้าหน้าที่และให้ความร่วมมือกับการบังคับใช้กฎหมาย
(7.1, 7.3, 7.4, 7.5 และลิงก์ไปยังมาตรฐานข้อ 9)
- บันทึกการร้องเรียนที่ทำกับองค์กร
รวมถึงข้อกังวลเกี่ยวกับความปลอดภัยของเด็กและการเปิดเผยเกี่ยวกับการทารุณกรรมหรือทำ
ร้ายเด็กที่ถูกกล่าวหา และการดำเนินการเพื่อตอบสนอง (7.3 และลิงก์ไปยัง 2.6)
- เด็ก ครอบครัว
และชุมชนจะได้รับคำปรึกษาเมื่อออกแบบและทบทวนนโยบายและขั้นตอนการจัดการข้อร้องเรี
ยน (7.2 และลิงก์ไปยัง 4.3)
- องค์กรจะทบทวนนโยบายและขั้นตอนการจัดการข้อร้องเรียนเป็นระยะ ๆ (7.1 และลิงก์ไปยัง 10.1)

มาตรฐานข้อ 8: เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครมีความรู้ ทักษะ และความตระหนักในการดูแลเด็กและเยาวชนให้ปลอดภัยผ่านการศึกษาและการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง

ในการปฏิบัติตามมาตรฐานความปลอดภัยสำหรับเด็กข้อ 8
ขั้นต่ำคือองค์กรต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่า:

- 8.1 เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครได้รับการฝึกอบรมและสนับสนุนให้ดำเนินการตามนโยบายความปลอดภัยและสวัสดิภาพของเด็กขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ
- 8.2 เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครได้รับการฝึกอบรมและข้อมูลเพื่อรับรู้ตัวชี้วัดการทำร้ายเด็กรวมถึงอันตรายที่เกิดจากเด็กและเยาวชนคนอื่น ๆ
- 8.3 เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครได้รับการฝึกอบรมและข้อมูลเพื่อตอบสนองต่อปัญหาด้านความปลอดภัยและความเป็นอยู่ที่ดีของเด็กอย่างมีประสิทธิภาพ และสนับสนุนเพื่อนร่วมงานที่เปิดเผยอันตราย
- 8.4 เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครได้รับการฝึกอบรมและข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยทางวัฒนธรรมสำหรับเด็กและเยาวชน

ประเด็นสำคัญ

- เมื่อเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครขององค์กรได้รับแจ้ง ฝึกอบรม และสนับสนุนอย่างเหมาะสม ก็มีแนวโน้มที่จะรักษาค่านิยมด้านความปลอดภัยของเด็กขององค์กร และมีแนวโน้มที่จะรายงานข้อกังวลต่อผู้จัดการหรือบุคคลด้านความปลอดภัยของเด็ก
- การมีนโยบายความปลอดภัยและสวัสดิภาพของเด็กเพียงอย่างเดียวไม่ได้ปกป้องเด็กจากการถูกทารุณกรรมและอันตราย
องค์กรจำเป็นต้องจัดเตรียมความรู้และทักษะให้กับพนักงานและอาสาสมัครเพื่อให้เด็กปลอดภัย ซึ่งหมายถึงการให้การศึกษาและการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องแก่เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครเพื่อให้พวกเขาสามารถนำไปใช้เมื่อปฏิบัติหน้าที่ของตน
- องค์กรที่ปลอดภัยสำหรับเด็กจะสนับสนุนเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครในการระบุสัญญาณที่เด็กอาจประสบกับการถูกทารุณกรรมหรืออันตราย
บางครั้งเด็กอาจบอกใครสักคนว่าพวกเขากำลังถูกทำร้าย แต่ในบางครั้งเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครจะต้องระวังการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรม อารมณ์ หรือลักษณะทางกายภาพ
- องค์กรที่ปลอดภัยสำหรับเด็กยังจัดให้มีการฝึกอบรมและให้ข้อมูลแก่เจ้าหน้าที่และอาสาสมัคร เพื่อให้พวกเขาสามารถตอบสนองต่อปัญหาความเป็นอยู่และความปลอดภัยของเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการสนับสนุนเด็กและการตอบสนองต่อการเปิดเผยใด ๆ ที่พวกเขาเปิดเผย
- การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับอันตรายต่อเด็กอาจเป็นเรื่องที่น่าวิตกและตึงเครียด ซึ่งหมายความว่าจะเป็นประโยชน์สำหรับเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครในการทราบว่าเขาสามารถขอคำแนะนำและการสนับสนุนจากใครได้ และจะสนับสนุนเพื่อนร่วมงานได้อย่างไร

- เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครต้องการคำแนะนำในการดำเนินการเพื่อให้แน่ใจว่าชาวอะบอริจินและผู้คนจากภูมิหลังที่หลากหลายทางวัฒนธรรมและภาษารู้สึกว่าวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ของพวกเขาได้รับการเคารพ ไม่ยอมให้มีการเหยียดเชื้อชาติ และรู้สึกปลอดภัยที่จะเป็นตัวของตัวเอง
- การฝึกอบรมและข้อมูลสำหรับเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครเกี่ยวกับประเด็นความปลอดภัยของเด็ก รวมถึงตัวชี้วัดอันตราย อาจกำลังเผชิญอยู่ โดยเฉพาะสำหรับเด็กผู้รอดชีวิตจากการถูกทารุณกรรม
แนวทางที่คำนึงถึงความบอบช้ำทางจิตใจเกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจผลกระทบของความบอบช้ำทางจิตใจและความเครียดที่มีต่อบุคคล
และความอ่อนไหวต่อธรรมชาติของข้อมูลที่ได้รับและวิธีการให้ข้อมูล
สิ่งนี้พยายามปกป้องบุคคลจากอันตรายเพิ่มเติม

ตัวชี้วัดการปฏิบัติตามข้อกำหนด

คณะกรรมการพิจารณาอะไรขณะประเมินตามมาตรฐานนี้

โดยทั่วไปองค์กรจะปฏิบัติตามหากพวกเขาจัดทำเอกสารเหล่านี้และดำเนินการเหล่านี้ในลักษณะที่สนับสนุนองค์กรเพื่อให้บรรลุมาตรฐานนี้²³

เอกสาร

- แผนปฏิบัติการการฝึกอบรมสำหรับเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครประกอบด้วย การฝึกอบรมเกี่ยวกับ:
 - นโยบายความปลอดภัยและความเป็นอยู่ของเด็ก (8.1)
 - การระบุตัวชี้วัดของการทารุณกรรมและการทำร้ายเด็ก (8.2)
 - จะสนับสนุนบุคคลที่เปิดเผยเกี่ยวกับอันตรายต่อเด็กได้อย่างไร (8.3)
 - วิธีตอบสนองต่อประเด็นความปลอดภัยของเด็ก รวมถึงข้อกำหนดการรายงานภายในและภายนอก การแจ้งครอบครัวและผู้ดูแล และการจัดการความเสี่ยงต่อเด็ก (8.3)
 - จะสนับสนุนความปลอดภัยทางวัฒนธรรมได้อย่างไร (8.4)
- เอกสารแนบ (เช่น นโยบาย ขั้นตอน แนวปฏิบัติ เอกสารข้อมูล และโปสเตอร์) สำหรับเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครจะให้คำแนะนำเกี่ยวกับ:
 - การระบุตัวชี้วัดการทารุณกรรมและการทำร้ายเด็ก รวมถึงสาเหตุที่เกิดจากเด็กคนอื่น (8.2)
 - วิธีตอบสนองต่อประเด็นความปลอดภัยของเด็ก รวมถึงข้อกำหนดการรายงานภายในและภายนอก การแจ้งครอบครัวและผู้ดูแล และการจัดการความเสี่ยงต่อเด็ก (8.3)
 - จะช่วยเหลือบุคคลที่เปิดเผยอันตรายต่อเด็กได้อย่างไร (8.3)
 - วิธีสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยทางวัฒนธรรมในองค์กร (8.4)

²³ ธรรมชาติหรือลักษณะขององค์กรของคุณอาจหมายความว่า คุณต้องทำสิ่งที่แตกต่างไปจากที่เสนอในคู่มือนี้ หากเป็นเช่นนั้น

คุณอาจต้องอธิบายว่าแนวทางของคุณสอดคล้องกับผลลัพธ์และข้อกำหนดขั้นต่ำของมาตรฐานอย่างไร

บางภาคส่วนและองค์กรมีหน่วยงานกำกับดูแลร่วมที่ออกคำแนะนำเฉพาะ

ในกรณีที่คำแนะนำของหน่วยงานกำกับดูแลร่วมเกี่ยวกับมาตรฐานมีผลบังคับใช้กับองค์กรของคุณและแตกต่างจากคู่มือนี้ องค์กรของคุณควรปฏิบัติตามคำแนะนำของหน่วยงานกำกับดูแลร่วมนั้นสำหรับการดำเนินงานของคุณในภาคส่วนนั้น

- ทะเบียนการฝึกอบรมจะบันทึกความสำเร็จของการฝึกอบรมโดยเจ้าหน้าที่และอาสาสมัคร (8.1, 8.2, 8.3, 8.4)

การดำเนินการ

- ผู้นำสื่อสารกับเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครว่าต้องมีการฝึกอบรมความปลอดภัยของเด็ก (8.1, 8.2, 8.3, 8.4)
- มีการฝึกอบรมให้กับเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครเกี่ยวกับนโยบายความปลอดภัยและความเป็นอยู่ของเด็กในการปฐมนิเทศและตามระยะเวลาปกติ (8.1)
- มีการฝึกอบรมให้กับเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครที่สนับสนุนความสามารถของพวกเขาในการ:
 - ระบุสัญญาณของการทารุณกรรมและทำร้ายเด็ก (8.2)
 - ตอบสนองต่อประเด็นความปลอดภัยของเด็ก รวมถึงข้อกำหนดการรายงานภายในและภายนอก การแจ้งครอบครัวและผู้ดูแล และการจัดการความเสี่ยงต่อเด็ก (8.3)
 - สนับสนุนบุคคลที่เปิดเผยมการทำร้ายเด็ก (8.2, 8.3)
 - สร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยทางวัฒนธรรมในองค์กร (8.4)
- การฝึกอบรมและคำแนะนำเกี่ยวกับความปลอดภัยของเด็กคือ:
 - เหมาะสมกับการมีส่วนร่วมขององค์กรกับเด็กและความต้องการของเด็กในองค์กร
 - แรงบันดาลใจทางใจ
 - นำเสนอเป็นประจำเพื่อให้เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครสามารถรักษาทักษะและความรู้ให้ทันสมัยอยู่เสมอ
 - ตรวจสอบและปรับปรุงเป็นประจำเพื่อให้ยังคงมีประสิทธิภาพ (8.1, 8.2, 8.3, 8.4)
- การกำกับดูแลและการจัดการของเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครรวมถึงการระบุความต้องการการฝึกอบรมความปลอดภัยของเด็ก (8.1, 8.2, 8.3, 8.4)

มาตรฐานข้อ 9:

สภาพแวดล้อมทางกายภาพและออนไลน์ส่งเสริมความปลอดภัยและความเป็นอย่างดี

ในขณะเดียวกันก็ลดโอกาสที่เด็กและเยาวชนจะได้รับอันตราย

ในการปฏิบัติตามมาตรฐานความปลอดภัยสำหรับเด็กข้อ 9

ขั้นต่ำคือองค์กรจะต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่า:

- 9.1 เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครระบุและลดความเสี่ยงในสภาพแวดล้อมออนไลน์และทางกายภาพโดยไม่กระทบต่อสิทธิความเป็นส่วนตัว การเข้าถึงข้อมูล การเชื่อมโยงทางสังคม และโอกาสในการเรียนรู้ของเด็ก
- 9.2 สภาพแวดล้อมออนไลน์ถูกนำมาใช้ตามหลักจรรยาบรรณขององค์กรและนโยบายและแนวปฏิบัติด้านความปลอดภัยและความเป็นอย่างดีของเด็ก
- 9.3 แผนบริหารความเสี่ยงพิจารณาความเสี่ยงที่เกิดจากการตั้งค่าองค์กร กิจกรรม และสภาพแวดล้อมทางกายภาพ
- 9.4 องค์กรที่ทำสัญญาสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการจากบุคคลที่สามมีนโยบายการจัดซื้อจัดจ้างที่รับประกันความปลอดภัยของเด็กและเยาวชน

ประเด็นสำคัญ

- การระบุและจัดการความเสี่ยงในองค์กรเป็นขั้นตอนพื้นฐานในการปกป้องเด็ก ๆ ให้ปลอดภัยจากอันตราย การนำแนวทางการบริหารความเสี่ยงมาใช้ องค์กรสามารถลดโอกาสที่เด็กจะได้รับอันตรายหรือถูกทารุณกรรมได้อย่างแข็งขัน
- สำหรับวัตถุประสงค์ของมาตรฐานความปลอดภัยของเด็ก 'ความเสี่ยง' หมายถึงโอกาสที่จะเกิดอันตรายหรือการทารุณกรรมเด็กที่จะเกิดขึ้นโดยเกี่ยวข้องกับองค์กร ซึ่งรวมถึงความเสี่ยงต่อเด็กจากองค์กรหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมที่ดำเนินการโดยองค์กรและที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมทางกายภาพและออนไลน์
- ทุกองค์กรจะต้องวิเคราะห์และทำความเข้าใจความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นกับเด็กที่พวกเขามีส่วนร่วมด้วย สิ่งสำคัญคือต้องคำนึงถึงความเสี่ยงที่เกิดจากโครงสร้างและวัฒนธรรมองค์กร กิจกรรม และสภาพแวดล้อมทางกายภาพและออนไลน์ ตลอดจนการจัดการความเสี่ยงใหม่ๆ ที่เกิดขึ้น
- เมื่อระบุและจัดการความเสี่ยง สิ่งสำคัญคือต้องสร้างสมดุลระหว่างความจำเป็นในการจัดการความเสี่ยงต่ออันตรายและการทารุณกรรมกับผลประโยชน์ต่อเด็กในกิจกรรมหรือแนวทางเฉพาะ
- เทคโนโลยีออนไลน์มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และเด็กๆ มักจะนำหน้าพ่อแม่ ผู้ดูแล และเจ้าหน้าที่ขององค์กรในการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ พฤติกรรมออนไลน์จะต้องรวมอยู่ในหลักจรรยาบรรณขององค์กรของคุณ และนโยบายและแนวปฏิบัติด้านความปลอดภัยและความเป็นอย่างดีของเด็กก็จำเป็นต้องกล่าวถึงสภาพแวดล้อมออนไลน์ด้วย
- การจัดการหรือสัญญากับบุคคลที่สามอาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านความปลอดภัยของเด็กได้เช่นกัน

พวกเขาอาจนำบุคคลที่ไม่รู้จักหรือผู้ที่ไม่ได้รับการคัดกรองความปลอดภัยของเด็กในระดับเดียวกัน มาสัมผัสกับเด็กที่เกี่ยวข้องกับองค์กร

- องค์กรต้องพิจารณา ระบุ และจัดการความเสี่ยงใดๆ ที่นำเสนอโดยบุคคลที่สามต่อเด็กที่เกี่ยวข้องกับองค์กร
- [แม่แบบการประเมินและการจัดการความเสี่ยง](#) ได้รับการพัฒนาเพื่อช่วยให้องค์กรต่าง ๆ ดำเนินการประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยของเด็กและแผนการจัดการได้สำเร็จ

ตัวชี้วัดการปฏิบัติตามข้อกำหนด

คณะกรรมการพิจารณาอะไรขณะประเมินตามมาตรฐานนี้

โดยทั่วไปองค์กรจะปฏิบัติตามหากพวกเขาจัดทำเอกสารเหล่านี้และดำเนินการเหล่านี้ในลักษณะที่สนับสนุนองค์กรเพื่อให้บรรลุมาตรฐานนี้²⁴

เอกสาร

- การประเมินความเสี่ยงระบุความเสี่ยงของการทารุณกรรมและอันตรายต่อเด็กทั้งในสภาพแวดล้อมทางกายภาพและออนไลน์ที่เกี่ยวข้องกับองค์กร (9.1, 9.3)
- แผนการจัดการความเสี่ยงแสดงรายการการดำเนินการที่องค์กรจะดำเนินการเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยงที่ระบุต่อการทารุณกรรมและทำร้ายเด็ก (9.3)
- หลักจรรยาบรรณและนโยบายความปลอดภัยและความเป็นอยู่ของเด็กระบุว่าองค์กรจะรักษาความปลอดภัยให้กับเด็กในสภาพแวดล้อมทางกายภาพและออนไลน์ได้อย่างไร โดยมีการอ้างอิงโดยเฉพาะถึงกิจกรรมที่มีความเสี่ยงสูงกว่า (9.2, 9.3)
- นโยบายการจัดซื้อเกี่ยวกับการจ้างผู้รับเหมาจากบุคคลที่สามกำหนดกระบวนการเพื่อปกป้องเด็กจากความเสียหายจากการถูกทารุณกรรมและทำร้ายเด็ก เช่น กำหนดให้ต้องปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณขององค์กรและนโยบายความปลอดภัยและความเป็นอยู่ที่ดีของเด็ก (9.4)

การดำเนินการ

- การประเมินความเสี่ยงและแผนการจัดการจะได้รับแจ้งและตอบสนองต่อมุมมองและข้อกังวลของเจ้าหน้าที่ อาสาสมัคร และเด็ก แผนต่างๆ แสดงให้เห็นว่าองค์กรมีความสมดุลระหว่างความจำเป็นในการจัดการความเสี่ยงต่ออันตรายและการทารุณกรรมที่ตรงข้ามกับสิทธิของเด็กในความเป็นส่วนตัว การเข้าถึงข้อมูล ความเชื่อมโยงทางสังคม และโอกาสในการเรียนรู้ (9.1, 9.3)
- เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครจะได้รับแผนการจัดการความเสี่ยง เพื่อให้พวกเขาตระหนักถึงความเสี่ยงของการทารุณกรรมและการทำร้ายเด็ก และรู้ว่าต้องดำเนินการอย่างไรเพื่อป้องกันและลดความเสี่ยง (9.1)

²⁴ ธรรมชาติหรือลักษณะขององค์กรของคุณอาจหมายความว่าต้องทำสิ่งที่แตกต่างไปจากที่เสนอในคู่มือนี้ หากเป็นเช่นนั้น

คุณอาจต้องอธิบายว่าแนวทางของคุณสอดคล้องกับผลลัพธ์และข้อกำหนดขั้นต่ำของมาตรฐานอย่างไร

บางภาคส่วนและองค์กรมีหน่วยงานกำกับดูแลร่วมที่ออกคำแนะนำเฉพาะ

ในกรณีที่คำแนะนำของหน่วยงานกำกับดูแลร่วมเกี่ยวกับมาตรฐานมีผลบังคับใช้กับองค์กรของคุณและแตกต่างจากคู่มือนี้ องค์กรของคุณควรปฏิบัติตามคำแนะนำของหน่วยงานกำกับดูแลร่วมนั้นสำหรับการดำเนินงานของคุณในภาคส่วนนั้น

- เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครในองค์กรจะดำเนินการเพื่อป้องกันและลดความเสี่ยงของการทารุณกรรมและอันตรายต่อเด็กเมื่อมีการระบุตัว (9.1)
- การประเมินความเสี่ยงและแผนการจัดการจะได้รับการทบทวนอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้เป็นปัจจุบัน และรวมถึงบทเรียนจากการร้องเรียน ข้อกังวล และอุบัติการณ์ด้านความปลอดภัย (9.1, 9.2)
- การจัดการความเป็นผู้นำและการกำกับดูแลขององค์กรช่วยให้มั่นใจว่าการประเมินความเสี่ยงและการจัดการมุ่งเน้นไปที่การระบุ ป้องกัน และลดความเสี่ยงของการทารุณกรรมและทำร้ายเด็ก (ลิงก์ไปยัง 2.5)
- เมื่อเจรจาด้วยสัญญาบุคคลที่สาม สัญญาจะรวมข้อกำหนดที่อนุญาตให้องค์กรดำเนินการหากบุคคลที่สามไม่เป็นไปตามมาตรฐานความปลอดภัยและความเป็นอยู่ที่ดีของเด็กที่ตามององค์กรคาดหวัง (9.4)
- เมื่อผู้ทำสัญญาที่เป็นบุคคลที่สามมีส่วนร่วม องค์กรจะดำเนินการเพื่อประเมินว่าการมีส่วนร่วมของผู้ทำสัญญาที่เป็นบุคคลที่สามนั้นก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการทารุณกรรมและทำร้ายเด็กหรือไม่ และขอบเขตเพียงใด (9.4)
- ขึ้นอยู่กับระดับความเสี่ยงที่เกิดจากผู้ทำสัญญานบุคคลที่สาม องค์กรควรดำเนินการเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยงของการทารุณกรรมหรือทำร้ายเด็ก การดำเนินการที่เหมาะสมอาจรวมถึง:
 - กำหนดให้ผู้ทำสัญญานบุคคลที่สามปฏิบัติตามนโยบายและขั้นตอนขององค์กร
 - ติดตามการปฏิบัติตามโดยผู้ทำสัญญานบุคคลที่สามกับมาตรฐานความปลอดภัยสำหรับเด็ก และ/หรือนโยบายและขั้นตอนขององค์กร
 - ทำงานร่วมกับผู้ทำสัญญานบุคคลที่สามเพื่อระบุ ป้องกัน และลดความเสี่ยงของการทารุณกรรมและทำร้ายเด็ก
 - ในกรณีที่องค์กรไม่สามารถจัดการความเสี่ยงของการทารุณกรรมเด็กและอันตรายที่เกิดจากผู้ทำสัญญานบุคคลที่สามได้อย่างเพียงพอ ให้พิจารณายกเลิกสัญญาหรือดำเนินการอื่นที่เหมาะสมเพื่อปกป้องเด็ก (9.4)
- หากเหมาะสม พนักงาน อาสาสมัคร ผู้ปกครอง ผู้ดูแล และเด็กจะได้รับข้อมูลเกี่ยวกับความปลอดภัยและความเสี่ยงทางออนไลน์ในสภาพแวดล้อมออนไลน์ เช่น การเตรียมเด็ก(เพื่อสล็อต) การกลั่นแกล้งในโลกโซเชียล และการส่งข้อความเรื่องเพศทางโทรศัพท์ มีการให้การสนับสนุนในการรายงานประสบการณ์หรือข้อกังวลเชิงลบ (9.2)

มาตรฐานข้อ 10:

มีการทบทวนและปรับปรุงการปฏิบัติตามมาตรฐานความปลอดภัยของเด็กอย่างสม่ำเสมอ

ในการปฏิบัติตามมาตรฐานความปลอดภัยสำหรับเด็กข้อ 10

ขั้นต่ำคือองค์กรจะต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่า:

10.1 องค์กรจะทบทวน ประเมิน และปรับปรุงแนวปฏิบัติด้านความปลอดภัยของเด็กอย่างสม่ำเสมอ

10.2 ขอร้องเรียน ข้อกังวล

และอุบัติการณ์ด้านความปลอดภัยได้รับการวิเคราะห์เพื่อระบุสาเหตุและความล้มเหลวของระบบ เพื่อแจ้งการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

10.3 องค์กรรายงานผลการทบทวนที่เกี่ยวข้องแก่เจ้าหน้าที่และอาสาสมัคร ชุมชนและครอบครัว เด็กและเยาวชน

ประเด็นสำคัญ

- การเป็นองค์กรที่ปลอดภัยต่อเด็กนั้นไม่สามารถบรรลุผลสำเร็จได้เพียงครั้งเดียว แต่ต้องใช้ความพยายามอย่างต่อเนื่อง องค์กรที่ปลอดภัยสำหรับเด็กมีวัฒนธรรมที่เปิดกว้างและโปร่งใส เรียนรู้จากข้อผิดพลาด และให้ความสำคัญกับผลประโยชน์ของเด็กเป็นอันดับแรก
- การตรวจสอบเป็นประจำควรตรวจสอบว่านโยบาย ขั้นตอน และแนวปฏิบัติของคุณเพียงพอ เป็นปัจจุบัน และมีประสิทธิภาพ และทุกคนได้นำไปใช้และปฏิบัติตามอย่างเต็มที่
- การทบทวนประจำปีเป็นแนวทางปฏิบัติที่ดีในการรักษานโยบายและขั้นตอนปฏิบัติให้ทันสมัย และมีประสิทธิภาพ ในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อาจจำเป็นต้องมีการทบทวนบ่อยขึ้น
- การพิจารณาขอร้องเรียน ข้อกังวล และอุบัติการณ์ด้านความปลอดภัยเป็นสิ่งสำคัญในการทบทวน ให้ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลของระบบและแนวปฏิบัติด้านความปลอดภัยสำหรับเด็กขององค์กรของคุณ และสามารถช่วยระบุส่วนที่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเพื่อป้องกันการทารุณกรรมหรืออันตรายเพิ่มเติม
- การวิเคราะห์ขอร้องเรียน ข้อกังวล และอุบัติการณ์ด้านความปลอดภัยของคุณควรคำนึงถึง:
 - สาเหตุหรือประเด็นเบื้องหลังแต่ละเรื่อง
 - ข้อบ่งชี้ถึงช่องว่างหรือความล้มเหลวในนโยบาย ขั้นตอน หรือแนวปฏิบัติของคุณ
 - รูปแบบพฤติกรรม แนวปฏิบัติ อุบัติการณ์ หรือเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ
 - ตัวบ่งชี้ใด ๆ ที่แสดงว่าคุณหรือบุคคลในองค์กรของคุณอาจไม่เข้าใจวิธีปฏิบัติตามนโยบายความปลอดภัยของเด็ก
 - สิ่งที่ต้องเปลี่ยนแปลงเพื่อแก้ไขปัญหาที่มีการระบุ
- เมื่อรายงานผลการตรวจสอบ คุณควรพิจารณาว่าคุณ:
 - แบ่งปันสิ่งที่ค้นพบได้อย่างทันท่วงทีเพื่อให้เป็นปัจจุบันและมีความหมาย

- สื่อสารสิ่งที่ค้นพบด้วยวิธีที่เหมาะสมกับวัย และให้แน่ใจว่าเข้าถึงและเข้าใจได้ง่าย
- แบ่งปันการเรียนรู้จากการทบทวนและร่างแผนการเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงแนวปฏิบัติหรือระบบด้านความปลอดภัยของเด็ก และเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้น และ/หรือการทบทวนเพิ่มเติม
- อย่าลืมนปกป้องความเป็นส่วนตัวของผู้อื่นและรักษาความลับตามที่กฎหมายกำหนดหรือเมื่อคุณมุ่งมั่นที่จะทำเช่นนั้น
- พิจารณาว่าการรายงานการทบทวนต่อสาธารณะอาจส่งผลกระทบต่อฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับอุบัติการณ์ใดๆ ที่อ้างถึงอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งพิจารณาความจำเป็นในการเตือนผู้เสียหายที่รอดชีวิตว่ารายงานดังกล่าว จะได้รับการเผยแพร่

ตัวชี้วัดการปฏิบัติตามข้อกำหนด

คณะกรรมการควรพิจารณาอะไรขณะประเมินตามมาตรฐานนี้

โดยทั่วไปองค์กรจะปฏิบัติตามหากพวกเขาจัดทำเอกสารเหล่านี้และดำเนินการเหล่านี้ในลักษณะที่สนับสนุนองค์กรเพื่อให้บรรลุมาตรฐานนี้²⁵

เอกสาร

- นโยบายและขั้นตอนทั้งหมดมีระยะเวลาการทบทวนอย่างสม่ำเสมอตามที่ระบุไว้ในเอกสาร (10.1)
- รายงานจะบันทึกการตรวจสอบและการค้นพบด้านความปลอดภัยและความเป็นอยู่ที่ดีของเด็ก (10.3)

การดำเนินการ

- บันทึกจะถูกเก็บไว้เกี่ยวกับการร้องเรียน ข้อกังวล ข้อกล่าวหา และการดำเนินการเพื่อตอบสนอง (10.1, 10.2, 10.3)
- ข้อร้องเรียน ข้อกังวล อุบัติการณ์ด้านความปลอดภัย หรือการฝ่าฝืนนโยบายที่สำคัญ (เช่น หลักจรรยาบรรณ) จะได้รับการตรวจสอบเพื่อทำความเข้าใจว่าอะไรเป็นสาเหตุของปัญหา และมีข้อบกพร่องในนโยบาย ขั้นตอน และแนวปฏิบัติขององค์กรที่ก่อให้เกิดปัญหาหรือไม่ เมื่อมีการระบุข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาด จะมีการปรับปรุงเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเกิดขึ้นอีก (10.1, 10.2)
- องค์กรจะทบทวนนโยบาย ขั้นตอน และแนวปฏิบัติด้านความปลอดภัยของเด็กอย่างสม่ำเสมอ และทำการปรับปรุงโดยคำนึงถึง:
 - การวิเคราะห์ข้อร้องเรียน ข้อกังวล อุบัติการณ์ด้านความปลอดภัย และการฝ่าฝืนนโยบายที่สำคัญ
 - ความคิดเห็นที่ต้องการจากเจ้าหน้าที่ อาสาสมัคร เด็ก ครอบครัว และชุมชน

²⁵ ธรรมชาติหรือลักษณะขององค์กรของคุณอาจหมายความว่าต้องทำสิ่งที่แตกต่างไปจากที่เสนอในคู่มือนี้ หากเป็นเช่นนั้น

คุณอาจต้องอธิบายว่าแนวทางของคุณสอดคล้องกับผลลัพธ์และข้อกำหนดขั้นต่ำของมาตรฐานอย่างไร

บางภาคส่วนและองค์กรมีหน่วยงานกำกับดูแลร่วมที่ออกคำแนะนำเฉพาะ

ในกรณีที่คำแนะนำของหน่วยงานกำกับดูแลร่วมเกี่ยวข้องกับมาตรฐานมีผลบังคับใช้กับองค์กรของคุณและแตกต่างจากคู่มือนี้ องค์กรของคุณควรปฏิบัติตามคำแนะนำของหน่วยงานกำกับดูแลร่วมนั้นสำหรับการดำเนินงานของคุณในภาคส่วนนั้น

- องค์กรได้นำมาตรฐานความปลอดภัยของเด็กไปปฏิบัติอย่างเต็มที่หรือไม่ (10.1, 10.2 และลิงก์ไปยังมาตรฐานข้อ 3 และ 4.3)
- มีการแบ่งปันรายงานเกี่ยวกับข้อค้นพบและการดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อการทบทวนแนวทางปฏิบัติด้านความปลอดภัยสำหรับเด็กขององค์กรกับเจ้าหน้าที่ อาสาสมัคร เด็ก ครอบครัว และชุมชน (10.3)

มาตรฐานข้อ 11:

นโยบายและขั้นตอนปฏิบัติจะบันทึกว่าองค์กรมีความปลอดภัยสำหรับเด็กและเยาวชนอย่างไร

ในการปฏิบัติตามมาตรฐานความปลอดภัยสำหรับเด็กข้อ 11

ขั้นต่ำคือองค์กรจะต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่า:

- 11.1 นโยบายและขั้นตอนปฏิบัติกล่าวถึงมาตรฐานความปลอดภัยของเด็กทั้งหมด
- 11.2 นโยบายและขั้นตอนปฏิบัติได้รับการจัดทำเป็นเอกสารและเข้าใจง่าย
- 11.3 แบบอย่างแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดและการให้คำปรึกษาผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแจ้งการพัฒนานโยบายและขั้นตอนปฏิบัติ
- 11.4 ผู้นำที่เป็นผู้นำและแบบอย่างการปฏิบัติตามนโยบายและขั้นตอนปฏิบัติ
- 11.5 เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครเข้าใจและปฏิบัติตามนโยบายและขั้นตอนปฏิบัติ

ประเด็นสำคัญ

- การจัดทำเอกสารนโยบายและขั้นตอนในการนำมาตรฐานทั้งหมดไปปฏิบัติเป็นการส่งข้อความถึงทุกคนที่เกี่ยวข้องกับองค์กรว่าความปลอดภัยของเด็กเป็นสิ่งสำคัญ การคำนึงถึงแนวทางปฏิบัติที่ต้องการหรือเชื่อว่าทุกคนในองค์กรกำลังทำสิ่งที่ถูกต้องนั้นไม่เพียงพอ กฎเกณฑ์และความคาดหวังจำเป็นต้องได้รับการจัดบันทึกไว้และจัดทำเป็นนโยบายอย่างเป็นทางการ เพื่อให้สามารถแบ่งปันและใช้ปลูกฝังเกี่ยวกับความปลอดภัยของเด็กได้อย่างสม่ำเสมอทั่วทั้งองค์กรของคุณ
- นโยบายและขั้นตอนปฏิบัติจะแนะนำผู้คนภายในองค์กรของคุณโดยอธิบายว่าองค์กรส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดี รวมถึงป้องกันและตอบสนองต่อปัญหาความปลอดภัยของเด็กอย่างไร 'นโยบาย' คือกฎเกณฑ์ ความคาดหวัง และจุดยืนขององค์กรที่บันทึกไว้ 'ขั้นตอนปฏิบัติ' คือการดำเนินการและกระบวนการที่ได้รับการบันทึกไว้ซึ่งนำนโยบายขององค์กรไปปฏิบัติ
- ปัญหาด้านความปลอดภัยของเด็กบางประเด็นอาจซับซ้อนในการตอบสนอง แต่คุณควรตั้งเป้าที่จะเขียนนโยบายขององค์กรของคุณให้เรียบง่ายที่สุด ควรเขียนนโยบายโดยคำนึงถึงผู้ฟัง โดยคำนึงถึงการใช้ภาษาที่ทุกคนจำเป็นต้องเข้าใจสามารถเข้าถึงได้
- เป็นการยากที่จะจัดทำนโยบายที่มีประสิทธิภาพหากได้รับการพัฒนาแยกกัน ผู้ที่จำเป็นต้องปฏิบัติตามนโยบายดังกล่าวและผู้ที่ได้รับผลกระทบจากนโยบายเหล่านี้ควรได้รับคำปรึกษาเกี่ยวกับการพัฒนา องค์กรควรให้เด็ก ครอบครัว และชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนานโยบายและขั้นตอนปฏิบัติ
- เรื่องความปลอดภัยของเด็กส่วนใหญ่ไม่ได้มีลักษณะเฉพาะและเคยได้รับการพิจารณามาก่อนโดยองค์กรอื่น องค์กรชั้นนำ ผู้เชี่ยวชาญ และนักวิชาการ การเข้าถึงข้อมูลเชิงลึกที่ได้รับจากประสบการณ์ของผู้อื่น

และจากการวิจัยที่มีอยู่และคำแนะนำที่เป็นลายลักษณ์อักษร สามารถช่วยให้องค์กรของคุณสร้างผลลัพธ์ที่ดีที่สุดสำหรับเด็กได้

- การปฏิบัติตามกฎระเบียบและการสร้างแบบจำลองหมายถึงผู้ที่เป็ผู้นำใช้แนวทางเชิงรุกและเปิดเผยเกี่ยวกับความสำคัญของความปลอดภัยและความเป็นอยู่ของเด็ก ผู้นำ 'ดำเนินการเสวนา' โดยให้ความสำคัญกับเรื่องความปลอดภัยของเด็กอย่างจริงจัง ตอบสนองอย่างรวดเร็วและทั่วถึง และจัดสรรเวลาและทรัพยากรที่จำเป็นให้กับเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครเพื่อปลูกฝังแนวทางปฏิบัติที่ปลอดภัยสำหรับเด็กทั่วทั้งองค์กร
- เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครในองค์กรของคุณเป็นส่วนสำคัญในการสร้างองค์กรที่ปลอดภัยต่อเด็ก และควรได้รับข้อมูลและการสนับสนุนที่จำเป็นในการนำนโยบายและขั้นตอนปฏิบัติไปปฏิบัติ

ตัวชี้วัดการปฏิบัติตามข้อกำหนด

คณะกรรมการควรพิจารณาอะไรขณะประเมินตามมาตรฐานนี้

โดยทั่วไปองค์กรจะปฏิบัติตามหากพวกเขาจัดทำเอกสารเหล่านี้และดำเนินการเหล่านี้ในลักษณะที่สนับสนุนองค์กรเพื่อให้บรรลุมาตรฐานนี้²⁶

เอกสาร

- นโยบายความปลอดภัยและความเป็นอยู่ที่ดีของเด็กกำหนดความคาดหวัง แนวปฏิบัติ และแนวทางขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานความปลอดภัยสำหรับเด็กแต่ละมาตรฐาน (11.1, 11.2 และลิงก์ไปยัง 2.3)
- หลักจรรยาบรรณกำหนดความคาดหวังสำหรับพฤติกรรมและความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่และอาสาสมัคร (11.1, 11.2 และลิงก์ไปยัง 2.4)
- แผนการประเมินและการจัดการความเสี่ยงระบุถึงความเสี่ยงของการทารุณกรรมและอันตรายต่อเด็ก (11.1, 11.2 และลิงก์ไปยัง 9.1 และ 9.3)
- นโยบายและกระบวนการจัดการข้อร้องเรียนระบุว่าองค์กรจะตอบสนองอย่างไรและภาระหน้าที่ในการรายงานภายในและภายนอกทั้งหมด (11.1, 11.2 และลิงก์ไปยังมาตรฐานข้อ 7)
- นโยบายการสรรหาบุคลากรขององค์กร ทรัพยากรมนุษย์ และอาสาสมัคร มีการมุ่งเน้นเรื่องความปลอดภัยของเด็กอย่างชัดเจน (11.1, 11.2 และลิงก์ไปยังมาตรฐานข้อ 6)
- หากองค์กรของคุณทำสัญญาสิ่งอำนวยความสะดวกและ/หรือบริการจากบุคคลที่สาม นโยบายการจัดซื้อจัดจ้างจะรับรองความปลอดภัยของเด็ก (11.1, 11.2 และลิงก์ไปยัง 9.4)

การดำเนินการ

- มีการปรึกษาหารือเกี่ยวกับความปลอดภัยของเด็กเป็นประจำกับทุกคนที่เกี่ยวข้องในองค์กรของคุณ (11.3 และเชื่อมโยงกับมาตรฐานข้อ 3 และข้อ 4)

²⁶ ธรรมชาติหรือลักษณะขององค์กรของคุณอาจหมายความว่าต้องทำสิ่งที่แตกต่างไปจากที่เสนอในคู่มือนี้ หากเป็นเช่นนั้น

คุณอาจต้องอธิบายว่าแนวทางของคุณสอดคล้องกับผลลัพธ์และข้อกำหนดขั้นต่ำของมาตรฐานอย่างไร

บางภาคส่วนและองค์กรมีหน่วยงานกำกับดูแลร่วมที่ออกคำแนะนำเฉพาะ

ในกรณีนี้คำแนะนำของหน่วยงานกำกับดูแลร่วมเกี่ยวกับมาตรฐานมีผลบังคับใช้กับองค์กรของคุณและแตกต่างจากคู่มือนี้ องค์กรของคุณควรปฏิบัติตามคำแนะนำของหน่วยงานกำกับดูแลร่วมนั้นสำหรับการดำเนินงานของคุณ ในภาคส่วนนั้น

- องค์กรใช้ข้อมูลจากคำปรึกษาและข้อมูลที่มีอยู่เกี่ยวกับการสร้างความปลอดภัยและความเป็นอยู่ที่ดีของเด็ก เพื่อช่วยพัฒนา ทบทวน และปรับปรุงนโยบายและขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของเด็ก (11.3)
- นโยบายและขั้นตอนขององค์กรครอบคลุมมาตรฐานความปลอดภัยสำหรับเด็กทั้งหมด และจัดการกับความเสี่ยงต่อความปลอดภัยของเด็กที่เฉพาะเจาะจงกับองค์กรและสภาพแวดล้อมขององค์กร (11.1)
- นโยบายและขั้นตอนปฏิบัติเข้าใจง่ายและเข้าถึงได้ง่าย (11.2)

คณะกรรมการรับทราบและเฉลิมฉลองเจ้าของดั้งเดิมในดินแดนทั่ววิกตอเรียด้วยความเคารพ และแสดงความเคารพต่อผู้อาวุโส เด็ก ๆ และคนหนุ่มสาวทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต

© คณะกรรมการเพื่อเด็กและเยาวชน 2023

งานนี้มีลิขสิทธิ์ นอกเหนือจากการใช้งานใดๆ ตามที่ได้รับอนุญาตภายใต้ *พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ปี 1968* ห้ามทำซ้ำส่วนหนึ่งส่วนใดโดยกระบวนการใดๆ

โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้าจากคณะกรรมการสำหรับเด็กและเยาวชน, Level 18, 570 Bourke Street, Melbourne 3000

คณะกรรมการเพื่อเด็กและเยาวชน

Level 18, 570 Bourke Street
Melbourne, Victoria, 3000

DX210229

โทรศัพท์: 1300 78 29 78

อีเมล: contact@ccyp.vic.gov.au

เว็บไซต์: ccyp.vic.gov.au

พบเราได้ที่:

[อินสตาแกรม](#)

[เฟสบุ๊ก](#)

[ทวิตเตอร์](#)